

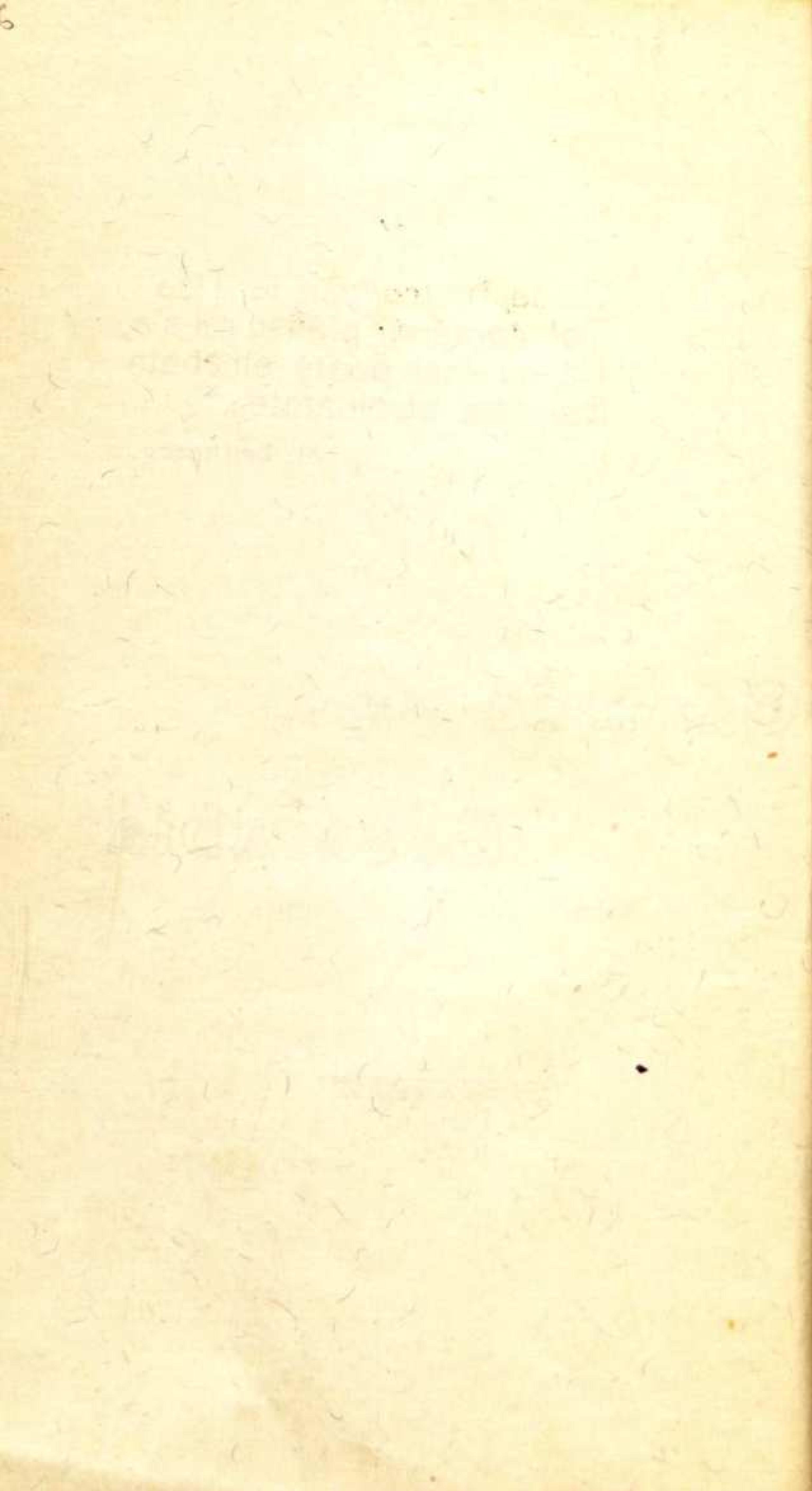
De la Nistru până la Tisa
Tot românul plânsu-mi-s'a,
Că nu mai poate străbate
De-atâta străinătate...“

M. Eminescu.

Cântece din

Basarabia

St. Cicala și

Precuvântare

Cel dintâiu mănunchiu de flori de pe câmpia Basarabiei, socotită atâtă vreme stearpă! Si ce miros plăcut, miros plin de farmec, miros de primavară!

Sunt flori, sădite și crescute cu grijă și dragoste de către iubitorii de frumos, ce neamul nostru moldovenesc îi are din belșug, în satele tupilate, prin văile și hârtoapele Basarabiei.

Harnicul nostru prieten Ion Buzdugan (Nică Romanăș) le-a adunat din gura flăcăilor și fetelor, în mai multe părți ale țării.

Aceste plăzmuiri frumoase au fost multă vreme singura dovadă, că neamul moldovenesc în Basarabia trăește. Rece era vântul care suflă dela mează-noapte, din împărăția robiei și întunericului țarist; dar

*florile sufletului moldovenesc n'au înghețat,
căci erau nemuritoare.*

*De azi înainte ele vor înflori în voe,
scăldându-se în lumina și căldura soarelui
românesc!*

*Multă vreme cântecele noastre au fost
singurul semn de legătură vie a poporu-
lui moldovenesc din Basarabia cu bolta
înstelată și cu Dumnezeul veșnic din cer.*

*Slujitorii oficiali ai credinței înălțau ru-
găciunile lor în limba slavonă, străină au-
zului și sufletului moldovenesc. Să nu fi
fost cântecele moldovenești, poporul nostru
din Basarabia pierdea legătura cu cerul și
nădejdea într'un viitor mai bun pierdea cu
totul. Azi aceste nădejdi înmuguresc ca
pomii în primavară. Si ele vor înflori în
curând și vor da rod!*

*Binecuvântat deci fie cântecul moldove-
nesc—podoaba sufletului nostru și liturghia
durerii noastre în veacul de robie și du-
rere, prin care am trecut!*

I

Frunzișoară de scumpie,
 Ești măicuță 'n deal la vie
 Și te uită 'nspre câmpie
 Încotro or să mă mâie?
 De m'or duce înspre munți —
 Să știi bine că-s necruț,
 De m'or duce spre Capcaz —
 Să știi că-s dus la nacaz...
 De când maica m'o făcut —
 Zile bune n'am văzut,
 De când maica m'o lăsat —
 Viață bună n'am gustat
 C'am trăit în altă țară —
 Și-am mâncat tot pâne — amară,
 Și-am trăit tot în străini —
 Ca o floare între spini,

Tot cu lacrimi și suspini
 Si cu pară'n inimioară
 Si cu foc în ori-ce loc,
Ardă-l'ar un foc noroc!..

(Mărioara Bejenaru din s. Brănzești, județ. Bălți)

II

Frunză verde lemn de-arin,
 Tu strein și eu strein,
 Haide'n codru să trăim:
 Să făcem un bordees
 Cu ușorii de cires,
 Cu martaci de clocotici —
 Să trăim ca doi voinici...
 Frunză verde trei granate,
 Ce să facem noi, măi frate,
 Că 'mparatul ne desparte
 Si ne duce'n loc departe,
 Peste țări și peste ape —
 În neagra streinătate,
 Unde n'ai soră nici frate...

Pușculiță-i — măiculiță,
 Sabioară-i — sorioara,
 Șticușoru-i — frățioru ..¹⁾)

(De la Luca Rotariu din satul Petroasa, jud. Bălțiilor).

III

Frunzuliță de măr dulce,
 Eși, măicuță'n deal la cruce,
 Și-i vede 'ncotro m'or duce:
 De m'er duce 'nspre oraș —
 Să știi, maică, că-s ostaș —
 De m'or duce 'nspre Ades ²⁾ —
 Să știi bine că-s ales...
 Frunzișoară și-o lale,
 Cum ai face maica mè,
 Să m'i scoți tu de-acolè,—
 La 'mparatu slujba-i grè:
 Că mâncarea-i pe cărare,
 Da hodina-i de călare...

(Mihail Crețu din satul Dumbrăvița județul Bălțiilor)

1) Șticușoru — baioneta.

2) Ades — Odessa.

IV

Frunzuliță trei sălcele,
 Sai, mai frate moldovene,
 Să sărim și mici și mari —
 Ofițeri și ghinarari,
 Ca să-i batem pe ghermani,
 Pe ghermanii răi dușmani,
 Haide toți într'un cuvânt
 Să dăm neamțul la pământ,
 Să-i facem din sănț — mormânt :
 Pe mormânt să-i pui o piatră —
 Să nu sară nici odată !..

V

Frunzișoară trei carați
 Între munții verzi Ca-pați
 Săd cazacii toți calare
 Si pihota *) mai la val : —
 Făr'de mâni, făr'de picioare
 Si strigă 'n gurița mare :

---

*) Pihota — pedestrii.

„La ghermani îi rana mare,
 Rana-i mare și-i ră tare
 Și ea leac pe lume n'are...
 Rana-i ră și veninoasă,
 Taie 'n carne păn la oasă,
 De nu te poți duce — acasă...
 Da și-acasă când m'o dus —
 Pe năsalie, pe sus...
 În casă când am intrat,
 Nevasta mi-o suspinat,
 Copii mi-o lăcrămat,
 De trei ori am leșinat...
 Jălea de la soțioară —
 M'o fript păn la inimioară,
 Jălea de la copilaș —
 Toată inimă mi-o ars...
 Of, suflete năcăjit,
 Năcăjit și amărât,
 Când vei fi tu mantuit,
 Că destul te-ai chinuit!?

(Mefodii Lupu din s. Vasălău, județ Sorocea)

VI

Frunzioară de harbuz
 Nu demult de-acasă-s dus,
 Da parcă pe lume nu-s...
 Când ar fi pe-o altă vreme,
 Nici de cum nu m'aş mai teme,
 Da fiind că-i bătălie,
 Cine scapă Domnul ştie!
 Frunzulită lozioară,
 Of, draguţa Mărioară,
 Nu de mult îs dus din țară,
 Da-s de două ierni şi-o vară...
 Când ar fi o vreme bună,
 Nu m'aş teme de furtună,
 Dar fiind că-i vreme re,
 Nu ştiu de te-oi mai vede,
 Că din luptă şi din foc,
 Puşinței voinici se'ntorc!..

(Mihail Laşcu din Chiștelnița județul Chișinău)

VII

Frunzișoară și-o solcină,
 Când îi vremea de hodină,
 Eu șterg pușca de rugină,
 Când îi viemea de serbat —
 Săd în pușcă rezemăt..

Frunzuliță lemn uscat,
 Rămâi, tată, neiertat,
 Că la școală nu m'ai dat,
 Și la oaste m'o luat.

La prieom¹⁾ când m'o chemat,
 Pervi²⁾ soldat am picat...
 Scăunel de trăd me-o pus
 Și părul din cap me-o tuns:
 Făfăcuța mă tundè,
 Vântu chicuța mi bătè,
 Și me-o bătè vălurele
 Și mă tunde păn la piele:
 Perișorul mi l'o tuns,
 Of, rele zile am mai ajuns!

(Afanasă Dumaschin din s. Porumbica jud. Benderului)

1) Prieom — recrutare.

2) Pervi — prim.

VIII

Frunzișoară de orez,
 Vină, puică, de mă vezi,
 Cât îs grâele mai verzi,
 Că dacă s'or seceră
 Mult în cale mi-i cată
 Sî de mine nu-i mai dă...
 Da să-ți spun undi să mă cață
 Între Ești și 'ntre Carpați,
 C'acolo săntem chemați
 La o roată de soldați,—
 Să i în arme răzămați,
 Ne-băuți și nemâncați,
 Sî bătuți — nevinovați:
 Chică — unu, chică — doi, —
 Chică — o mie dintre noi,
 Chică doi lâng'o carare,
 Si-o venit o fată mare
 Să le-aprind-o lumânare,
 Da un ghinaraș calare
 O strigat în gura mare;
 „Ești, copilă, din carare,

Nu le-^zprinde lumânare,
 C'așă lor li-i dat să moară :
 Depărtați de a lor țară!..

(*Grigore Gratii din s. Holercani, județ. Orhei*)

IX

Puică, puiculița mă,
 Spală-mi cămeșuica mă,
 Și me-o spală'n lăcrămioare
 Și me-o 'ntinde 'n chiotoare
 Să me-o bată sfântul soare ..
 Sfântul soare, când răsare
 Multă lume luminează
 Numai mie-mi pune ceață :
 Numai eu șăd la 'nchisoare
 Sub lăcăți și sub zăvoare...
 Vînde, puică, ce-i avă
 Și mă scoate de-acolă
 Când ar fi o altă vreme
 Nici de cum nu m'ași mai teme,
 Dar fiind că e război

EMLIOȚECA
STIINȚIFICĂ CENTRUL
a A. S. a MOLDOVEI

Cine-o să vie 'napoi,
 Nimeni nu știe din noi,
 Numai - Domnul tuturor
 De zile - măntuitor...

(*Grigore Gratiil din Holercani, județ, Orhei*)

X

Frunză verde măr domnesc,
 Eu, puicuță, mă pornesc,
 Mă pornesc la moscălie
 și de-acolo'n băiale...
 „Ie-ți puiule, ziua bună -
 De la stele, de la lună,
 De la puica ta cei bună,
 De la stele, de la soare -
 De la puica dumitale;
 De la strat cu busuioc -
 De la flăcăi, de la joc.
 De la strat cu floricele,
 De la frați cu surorele,
 C'ai trăit bine cu ele...

(*Ion Cepoi din s. Pătrușent județ. Bălți*)

XI

Frunzuliță nintă rece,
 Hai, maică și mi-i petrece...
 Dragul mamei, mai n'ashi merge,
 Că străinii te-or petrece...
 Hai, măicuță, dumneata,
 Că de străini, m'oi sătură,
 Da de mamă și de tată
 Nu mă satur. nici odată...
 Cărărușa din grădină
 Crește iarba și solcină,
 Cărărușa dela joc,
 Crește flori și busuioc,
 Cărărușa 'n sat la fete,
 O crescut cu nalbă verde,
 Cărărușa la puicuță
 O crescut scai și curnuți,
 Cărărușa la izvor
 O crescut cu spinișori,
 Cărărușa la fântână
 O crescut cu mărăcină :
 Nimeni calea nu le bate —

Nici o soră, nici un frate,
 Nimeni calea nu le-a ține
 Nici neveste, nici copile,
 Oh sărmăne și vai de mine;
 Ce-am ajuns acestea zile
 Să mă port prin țări străine,
 Unde nu cunosc pe nime,
 Să mă port prin loc departe,
 Unde ghermanu se bate,
 Si se bate pân la moarte...

(*Vera Buzdugan din s. Brâznenii-vechi, județ Bălți*)

XII

Frunză verde de mohor,
 Plângemă măică cu dor,
 Că și eu ți-am fost fecior:
 Ti-am scos boii din ocol —
 Pe Joian și pe Bujor
 Si i-am pus la plugușor,
 Si m' am dus pân la ogor:
 Nici o brazdă n'am brazdat,

Dușmanii m'o 'ncunjurat
 Si m'o prins și m'o legat
 Cu frânghie de țintă
 Cât mâna la cot de groasă,
 Si cu una de fuior
 Ca și pulpa la picior,
 Si m'o dus drept la prieom...*)
 La prieom când am ajuns
 Chicușoara'n cap mi-o tuns:
 Si mi-o tuns-o vălurele
 S'o trimăt la nemurele
 Să mi-o plângă mai cu jele...
 În prieom, când am intrat
 De haine m'o dezbracat
 Sapte doftori s'o sculat
 M'o luat la măsurat
 De la cap pân' la picioare,
 Dela piept pân' la spinare,
 Si m'o pus și pe cântare:
 Pe cântar mă cântărè
 Cu ochii mă drămuiè,

---

*) Pricom-cercu de recrutare.

Prin cărți doftorii scrie,
 Și m'o scris că-s sănătos:
 De stat—nant,
 Și'n spete—lat,
 Și la os—
 Nici prea-prea gros,
 Nici prea gros, nici prea subțire —
 Numai bun pentru oștire,
 Și'ntr'un glas toți o strigat:
 Să trăești, bravo soldat !..

(Ion Cepoi din Petroșani, județ Bălți)

XIII

Frunză verde mărgărint,
 Multă lume-i pe pământ
 De amar de pătimit,
 De scârbă și de urât.
 Prin streini de suferit...
 Prin streini de când mă plimb
 Primăvara o venit,
 Popușoi-o răsărît,

Grâișoarele-o 'nverzit,
 Floricelele-o 'nflorit,
 Păsăr'le s'o 'nveselit...
 Eu de când m'am rătăcit,
 Nu văd iarba pe pământ,
 N'aud păsăr'le cântând,
 Numai puștile troasnind,
 Si hărmățile tunând ..
 Da noi sădem lacramați,
 Că săntem nevinovați,
 Cu patroanele *), 'ncarcați,
 Pe la umere curmați,
 Pe la răni-'nfăsurăți,
 Si culcați gramadă 'n șant
 Si de necaz-săturați;
 De necaz și de urât
 Nu văd lumea pe pământ !..

(Chirică Văcaru din Petroasa, județ Bălți)

XIV

Frunzișoară măr uscat,
 Că de când m'am rădicat,
 Tare m'am mai săturat
 Prin cazarmă de plimbat,
 Pe fereastră de uitat
 Pe măicuța de-așteptat...
 Da măicuța nu mai vine
 Că-s prin țările străine,
 Și nu-ajunge pân' la mine...
 Tot am zis, maică, noroc —
 Pân' ce-am dat cu totu'n foc,
 Dac' am dat de ce n'am ars
 Și-am rămas și de năcaz...

(Pavel Bejenaru din Brânceni vechi jud. Balți)

XV

Foaie verde și-un mohor,
 Cucușor de pe ogor,
 Dă-mi aripele să zbor,
 La puicuța mea cu dor,
 Of, of, of, și vai, că mor!..

Foaie verde grâu-săcară,
 Măriuță—Mărioară,
 Ce ți-i gurița amară ?
 Mi-i amară că-s vadană
 O trecut doi ani și-o toamnă...
 Să-s vadană da-s frumoasă
 C' un porumb și-o porumbiță
 C' un băet și c'o fetiță,
 Si fetița strigă—mamă,
 Si băetu strigă—tată...
 Tată-to s'o dus la apă
 Nu știu apa l'o luat,
 Or un pește l'o mâncat
 Că 'napoi nu s'o 'nturnat
 Of, of, of, și iară, of!

(Costache Brașovanu din Râsljeni jud Bălți).

XVI

Frunzuiță măr uscat,
 Că de când m'am râdicat,
 Tare m'am mai săturat,
 Prin cazarmă de plimbat,
 Borș cu cruce de mâncat,
 Pe fereastră de uitat —
 Pe măicuță de-așteptat.
 Tot am zis, maică, noroc,
 Pân' ce-am dat cu totu'n foc,
 Dac'am dat de ce n'am ars —
 Si-am ramas, vai, de năcaz!..

(Mira Bradu din Dumbrăvița Județul Bălți)

XVII

Frunzișoară solzi de pește,
 Merge Nistrul de văeste,
 Vin, măicuțo, mă privește,
 Cum ne tunde pân' la piele,
 Si ne 'mbracă cu sinele
 Si ne 'nzinge cu curele

Si ne pune 'n rândurile
 Si ne 'ndreaptă spre vaczal *)
 Si ne duce la muscal!..
 De m'or duce spre Varșavă ;
 Să știi că nu vin degrabă ;
 De m'or duce în Sibir
 Să știi, maică, c'am să pier
 Nicu de foame, nici de ger,
 Da de traiu cu oameni răi...
 Mașină cu patru roate,
 N'ai avea noroc, nici parte —
 De șuruburile toate
 Si de șina de sub roate,
 Cum m'ai dus în țări departe,
 Unde n'am soră, nici frate,
 Nici măicuță cu dreptate...
 Cucu'et, de pe pădure,
 Picaț'ar limba din gură,
 Cum me-ai cântat numai mie —
 Si m'o dus la bătălie...
 Jálui-m'aș și n'am cui —

---

*) Vaczal-stație

Jălui-m'aş codrului :
 Codru are gălbine'e —
 Şi de mine nui-i. jele...
 Jălui-m'aş şi n'am cui —
 Jălui-m'aş câmpului :
 Câmpul are peleniţă
 Eu n'am milă, nici credinţă ...
 Jălui-m'aş şi n'am cui
 Jălti-m'aş cerului :
 Cerul are stele multe —
 Şi nu vrea să mă asculte ...

(Vasile Budacu din Călinişti, județ Bălți)

XVIII

Frunză verde grâu curat,
 Tare m'a mai săturat
 Prin streini de mă primblat
 Şi Rotnicu *) de-ascultat,
 Bors cu crupe de mâncat,
 Şi sub puşcă de tot stat...

---

*) Rotnic — comandant de companie.

Frunză verde grâu săcară
 Piște Prut — în ceia țară —
 S'o aprins codrii cu pară —
 Plânge mândra, să omoară...
 Taci, mândruțo nu mai plângă,
 Că tu focu nu lă-i stângă:
 Roagă-te la Dumnezeu
 Să mă scoată de-unde-s eu,
 C'am ajuns la mare greu...
 Să mă scoată sănătos,
 Să vin vesel și frumos
 Să trăim tot împreună —
 Să ne iubim totdeauna —
 Mână 'n mâna gând în gând —
 Cât a fi soare pe pământ...

Gheorghe Părliteanu din s. Dușmani județ. Bălților.

XIX

Frunzuliță în topit,
 Cât îi Nistru de cotit
 Si la mijloc ocolit —
 Pentru noi necruți gătit...

Frunzulită de harbuz,
 Mărg necruții Nistru 'n sus :
 Mărg în sus ca noureii,
 Negri — ca călugăreii,
 Măruntăi — ca flutureii,
 Frumușei ca florile,
 Rumiori ca zorile,
 Mărg în sus spre răsărit,
 Unde-i războiu 'ntărit...
 De sub deal, de la hotară
 Crește-o arîșă de pară :
 Crește, crește și se 'ntinde —
 Tara 'ntreagă ne cuprinde,
 Cine-i stă 'n cale-nu-l cruță —
 Nici bătrânii, nici necruții :
 C'așă-i legea la război —
 Piere cine dă 'napoi,
 Cine luptă cu credință —
 Ajunge la biruință !..

(Gheorghe Părliteanu din Dușmani, județ. Bălți).

XX

Frunză verde măr domnesc,

Of, bădiță, te pornesc :

Te pornesc la moscălie

Și de-acolo 'n batălie,

Da 'napoi cine o să vie,

Numai dumnezeu îi știe...

Că de când s'o dus cu gloata

Cu păgânul să se bată,

Satele-o rămas pustii.

Ogoarele 'n bălării...

Frunzulița trei gârnate,

Bate tunul zi și noapte —

Sfarmă târguri, darmă sate ..

Și nu bate cum se bate

Da ne bate de la spate

Cu șrapnele și granate,

Iar plumbii cât grindina

Tot ne bate margina,

Zboară, ca albinele —

Și ne curmă zilele...

Chică unul, chică doi,

Chic, o mie dintre noi,
 Chică doi lâng'o carare
 Si-o trecut o fată mare
 Si-o aprins o lumânare...
 Trece - un ghnarar căare
 Si-i strigă 'n guriță mare :
 „ — Stânge, fată, lumânarea,
 Că soldatului i-i dat —
 Să-i fie moarte dimpușcat :
 Făr' de lumină de ciară —
 Făr' de om dintr'a lui țară,
 Făr' de lumină de său —
 Făr' de om din satul său”...

(Gheorghe Pirliteanu din Dușnani județ Bihor).

XXI

Frumulită măr pătat,
 De-asară te-am așteptat,
 Văzut-ai că nu mai vii,
 Pus-ai dorul căpătai,
 Si cu jelea mă 'nvălui...

Cât îl Prutul de cotit —
 Eu ca tine n'am găsit,
 Dar la târg, la Chișinău,
 Crește-o floare 'n chipul tău,
 Cum aş face să mi-o ieu,
 S'o pui în rachiu s'o beu --
 Să-mi treacă de dorul tău...
 Bat-o focu ciocârlie,
 Cum mi-o cântat numai mie
 Să mă duc la bătălie :
 La bătaia neamțului —
 La tăierea capului...
 Sângele moscalului
 Pân' la pieptul calului,
 Da sângele neamțului —
 Pân' la coama breazului...
 La Carpatul cel vestit,
 Acolo m'am războit :
 Nu-i pricina de Carpați,
 Da e pricina de neamț,
 C'o dat drumu la un plumb —

Și de-atunci am rămas ciunt! —
 Pentru n lucru de nimic —
 Am rămas pe veci calic!..

(Marin Parapir din Pârjolteni Județul Chișinău)

XXII

Rămâi scumpa mea soție,
 Că mă duc la bătălie...
 Vai de mine ce-o să fie,
 Când privesc casa pustie
 Și nevasta 'n văduvie,
 Și copii 'n sărăcie...
 Mult mai stau și mai gândesc.
 Pe ce drum să mă pornesc,
 Pe ce deal să mă zăresc
 Căsulița să-mi privesc,
 Cu puica să mă întâlnesc,
 Amar să mă tângesc —.
 Inima să-mi răcoresc...
 Așa-ni vine uneori —
 Să beu otravi să mor,

Nu mă 'ndur de dragul puiciei —
 Că ea-'mi crește-acasă pruncii...
 Și m 'or blăstămă și 'n groapă —
 C'o rămas fără de tată
 Of, of, of și vai de ei,
 Sărmănii copiii mei ! .of, of !...

(Ion Parapir din Pârjolteni, Județul Chișinăului).

XXIII

Frunzuliță trei granate,
 Rămâi, puică, cu sănătate,
 Că mă duc la loc departe.
 În neagra străinătate,
 Unde n' am soră, nici frate,
 Nici măicuță cu dreptate...
 Mașină cu patru roate,
 N'ai ave noroc nici parte
 De șuruburile toate
 Și de șina de sub roate,
 Că m'ai dus la loc departe...
 Da 'napoi păn' voi veni —

Cine 'n lume m'a dori?..
 Numai puica ce-i cu drept
 Ce-am pus gând ca s'o aștept
 Și să vin s'o strâng la piept,
 S'o sărut și s'o dezmirid,
 Să trăim noi fericiți —
 Ca și-a noștri scumpi părinți!..

(Zaharia Bejenaru din Brânzenii—vechi, jud. Bălți)

XXIV

Frunzuliță peleniță
 Gătește-mă măicuiliță,
 C'un cal bun și c'o suliță
 Și c'o mândră pușcuiță
 Și c'o dragă săbioară —
 S'alung dușmanii din țară,
 Maică!..

Foaie verde măr solciu
 Drag mi-o fost soldat să fiu,
 Să port căluțu de frâu
 Și de frâu și de căpăstru

Să meargă bine 'n buestru,
 Maică!..
 Foaie verde lemn de braj,
 De cât slugă la un sat,
 Mai bine la împarat,—
 Să mă chem că sănt soldat:
 Cu cocardă *) 'mpărătească,
 Si cu sabia domnească
 Maică...
 (Ion Porcescu din Dumbrăvița Jud. Bălți)

XXV

Frunză verde **cucuruz**,
 Cucuruz cu frunza'n sus,
 Dusu-s'a bădița, dus:
 Si s'o dus și nu mai vine—
 Si-au trecut trei ani de zile...
 El trimite sănătate,
 Că cu dușmanul să bate
 Si de mine n'are parte...

*) Cocardă — insigă de la șapcă).

Dare ar Domnu'n țară pace,
 Puiul meu că s'ar întoarce :
 El acasă c'ar veni —
 Si eu iară l'aș iubi...
 — „Stii tu, mândro, ce ți-am spus :
 Pană verde nu ți-ai pus ?
 Să porți pană pelinie —
 Să-mi fii dragă numai mie ;
 Să nu porți tu pană verde —
 Să fii dragă cui te veje...
 — „Vai, bădiță, nu-mi mai zice,
 Că la inimă mă frige...
 Vai, bade, de când te-ai dus —
 Pană verde nu mi-am pus...
 Vai, bade, de când te-o luat —
 Haină albă n'am purtat,
 Si-am purtat tot mohorită —
 Ca să-i fiu lumii urită...

(Ion Porcescu din Dumbrăvița județ. Bârl.)

XXVI

Frunzulită trei masline,
 Ține-mă, măicuță, bine,
 Cât mai sănt pe lângă tine,
 Că dacă m'oi departa —
 Numa'i plânge și'i ofta
 Si de mine nu'i uita...
 Câte păsări or zbura —
 De toate mi'i întreba
 Si nici una nu ți-a spune,
 Numai cucul din pădure
 Că el îi strein ca mine,
 Si m'o văzut tare bine,
 Că e năcăjit ca mine —
 Tot prin țările streine...

(Ion Porcescu din Dumbrăvița județ. Bălți).

XXVII

Foaie verde de secară
 Dunăre, apă vioară,
 Face-te-ai neagră cerneală —
 Să te pun în călămară.
 Si tu mare, mare neagră,
 Face-te-ai hârtie albă
 Să te scriu o hârtioară
 S'o trimăt la maica'n țară
 Să-mi dea bani de cheltuială,
 Si haine de primineală,
 Si-un cal bun de călărie, --
 Că mă duc la bătălie...
 Murgule, coamă rotată,
 Mai scoate-mă'n deal odată,
 Să-mi fac ochisorii roată
 Să m' auz în lumea toată,
 Pe unde-am umblat odată
 Si-am iubit o mândră fată,
 Si-am avut mamă și tată...
 Murgule cu coama ninsă
 I'a-n scoate-mă'n deal la Tisa,

C'acolo-i tabăra 'ntinsă
 Si-o zare de foc aprinsă ..
 Bate tunul — bubuesește,
 Deal și vale — clocotește,
 Bate tunul ne'ncetat —
 Cerul s'o îmbujorat:
 Focu-i prinde pe dușmani —
 Pe unguri și pe ghermăni...
 Las' să-i prindă, să-i cuprindă,
 Lumânarea să le-aprindă :
 Să-i topească locului —
 Ardă-i para focului !..

(Ion Porcescu din Dumbrăvița, județ. Bălțiilor)

XXVIII

Frunzișoară trei zmicele
 Mărg soldații pe vălcele -
 Toți călări și plini de jele,
 Dar și eu din urma lor —
 De dorință-am vrut să mor :
 De dorul surorilor,

De mila părinților...

Hai, murgule, 'n pas mai tare,

Să ajungem la hotare...

La graniță, la gherman

Şăd și eu pe-un cal balan

Și tot strig avan-avan:

„Pleacă-te, ghermanule,

Și dă 'ncoace armele...

S'o găsit un blăstămat

De calare m'o 'mpușcat

Picioru stâng mi-o sfarmat,

Mâna dreapta mi-o stricat

Și acei stângă mi-o răsfrâns-o,

Ca să țin frâu cu dinții,

Să mă vadă și părinții,

Că-i blăstămul puiculiții:

Că blăstămu-i m'o ajuns —

Și viața mi-o răpus...

(Toader Maximciuc din Aluniș, județ. Bălți)

XXIX

Bate vântu dintr'un loc,
 De la fecior, din „ocop“, ¹⁾)
 Cum sădea el într'un cot
 Si să păzea de nărod:
 „Of, Doamne, păzăște-mă,
 Si de foc ferește-nă,
 C'aşa vin „nariadurile“ ²⁾)
 Par'că zboară păsările,
 Si-aşa vin ghiulelele —
 Cum zbor rândunelele,
 Si glonții ca ciulinele --
 Zbârnăie c'albinele...
 Frunzi-oară trei granate,
 Mașină cu patru roate,
 N'ai avea noroc și parte
 De suruburile toate,
 Cum m'ai dus la loc departe,
 Unde — Austria să bate...
 Nu-i nici grău da nici săcară,

1) Ocop — tranșeu

2) Nariadurile — obuzele.

Numai sănge păn în scară :
 Păn în scara murgului —
 Tot sănge de-a ungrului...
 Nu-i nici sare da nici pâne,
 Toate văile sunt pline,
 Numai de leșuri păgâne,
 Bucură-te, măi române!..

(Toader Maximciuc din s. Aluni, județ. Bălțiilor)

XXX

Frunzișoara iarba lată
 La Varșava'n mâna dreaptă
 Șăd moscalii și ne-așteaptă
 Să-i mai ajutăm odată...
 Crăciunul și Paștele,
 Paștele — blăjinele
 Prin „ocopuri“ *) le-am serbat,
 Dușmanii ne-o 'ncunjurat,
 Șanțurile ne-o farmat,
 Plini de sânge am scăpat

---

*) „Ocopu. — tranșe.”

Cu „hărmățile“¹⁾ farmate
 Si cu capetele sparte...
 Cu puștele ne 'mpușcă,
 Cu haliciuri²⁾ ne 'mproșcă.
 Si pucioasă revarsă,
 Ca o ploaie – ce varsă...
 Frunzișoară busuioc
 Flăcăi faceți de Paști joc,
 Că 'n Varșava-i mare foc;
 Să ne poftiți și pe noi,
 Să ne veselim cu voi
 Să mai treacă din nevoi:
 La joc și la veselie
 Să uităm de bătălie:
 De bataia neamțului
 De urgia sănțului...
 Să uităm, măi fraților —
 Urletul hărmăților
 Si 'n vârtejul jocului —
 Grozăvia focului...

(Toader Maximciuc din Aluniș județ. Bălților)

1) Hărmățile — tunurile.

2) Haliciuri — gloanțe.

XXXI

Frunzuliță busuioc
 Flecăi faceți de Paști joc,
 Că 'n Moldova-i mare foc...
 Și ne poftiți și pe noi —
 Frații voștri din război,
 Să ne veselim cu voi
 Să mai treacă din nevoi:
 Din urgia zilelor —
 Din focul păgânilor,
 Și din straja nopților
 Pe câmpia morților...
 Hai la joc, la veselie —
 Să uităm de bătălie

XXXII

Măi gherinane, ghermăneș
 Tu ești tare și 'ndrăzneș
 Și Moldova vrai s'o vezi...
 Ti-i bate și iar ti-i bate —
 Și 'n Moldova nu-i răzbate.

Ti-i aduce și femei —
 Și Moldova n'ai s'o iei,
 Ii aduce și băeți —
 Și Moldova n'ai s'o vezi'...
 Măi ghermane, ghermăneț,
 Tânăr om și îndrăzneț,
 Tie ochii ți-or crăpa
 Și 'n Moldova nu-i intră...
 Rămâi, maică, sănătoasă,
 Basarabie frumoasă,
 Că de mâni mă duc de-acasă...
 Nu mă duc, maică, la coasă,
 Nici la plug nici la chirie,
 Da mă duc la bătălie:
 Bătălia cei nemțască —
 Dumnezeu să-i osândească,
 Și osânda să le fie
 De la noi, dela frăție:
 Dela mâna șoimilor —
 Din mijlocul codrilor,
 Dela arma fraților —
 Din munții carpaților...

Hei săriți odată, frați,
 Peste munți peste — Carpați,
 Să prindem pe loc păgâni —
 Ca să-i mândruim de zile
 și să-i mândruim cu toții,
 Să ne piară'n țară hoții!..

(Alexa Ulmu din Călăraș Județul Orhei)

XXXII

Frunzuliță de-arnăut
 Măicuța când m'o făcut —
 Tare bine i-o părut,
 Când o dat la leganat —
 Tare m'o mai blăstămat:
 Cu mânuța legănă,
 Cu gurița blăstăma...
 Si m'o blăstămat și sara —
 Să rămân să 'ncunjur țara,
 Si m'o blăstămat pe lună —
 Să rămân să 'ncunjur lumea,

Si m'o blăstămăt pe stele —
 Să rămân să fiu de jele...
 Frunzuliță rug de muri
 Jălui-m'aș și n'am cui —
 Jălui-m'aș codrului:
 Codru-i jalnic ca și mine —
 Si mă 'neacă în suspine...
 Jălui-m'aș și n'am cui —
 Jalui-m'aș cucului;
 Cucu are cuculiță —
 Eu la dânsu n'am credință
 Jălui-m'aș maicii mele, —
 Nici la dânsa n'am putere,
 Că și ea-i plină de jele,
 Ca Prutul de pietricel...
 Ea rămâne, eu mă duc,
 La dușmanul cel de turc
 Si mă duc în țări străine,
 Unde nu cunosc pe nimere,
 Unde-s nemurelele
 Cerul și cu stelele,
 Tata și maica cei bună —

Soarele cu biata lună,
 Frații și surorile –
 Brazii și cu florile...

(Alexa Ulmu din s. Calaraș județul Orhei)

XXXIV

Frunzulită nintă rece,
 Iarna vine, vara trece,
 N'am cu cine mă petrece:
 Cu cine m'am petrecut –
 La oaste mi l-o cerut,
 Cu cine m'am dezmerdat –
 La moscali mi l-o luat:
 Nu știu, caii l-o farmat,
 Ori ghermanii l-o 'mpușcat,
 Ori o fiară din Carpat
 Căpușorul i-o mâncat –
 Că 'napoi nu s-o 'nturnat...

(Teodor Cireș din Răsipeni jud. Buzău).

XXXV

Frunzulită trei castane,
 Ce săzi voinice calare,
 Ori ți-i săte, ori ți-i foame,
 Ori ți-i dor de surioare?
 Nu mi-i săte da nici foame,
 Da mi-i grea armia'n spinare
 Și de părinți mi-i dor tare:
 C'am lăsat boi'n jugați —
 Și părinții supărăți —
 Și caii pe deal păscând.
 Și surorile plângând...
 Că ce fost v'o norocire
 N'aș fi — ajuns acestea zle,
 Și să fost noroc și parte
 N'ajungen așa departe...
 Of, n'am sară, dimineață —
 Să nu vărs lacrămi pe față,
 Oi, nu-i ceas să stau pe loc —
 Să nu vărs lacrimi cu foc,
 Să nu vărs lacrimi cu pară —
 Departat de maica țară...

(Teodor Cirș din Răsipeni Județul Bălți).

XXXVI

Frunză verde mărăciune,
 Când eram Tânăr pe lume,
 Mă ducem eu la pădure
 Cu mânăruțele la mure
 Și mâncam mure și fragi —
 La umbra de sub copaci,
 Și mult bine n'o ducem
 Că 'ntr'o zi mă pomenem
 C'o poruncă de plecare —
 Pentru-a țării apărare...
 Mult și tare mă gândeam
 În imioara — mi frământam,
 Și — atâta mi-o fost de greu —
 Să ma iert cu satul meu...
 Frunzulița măr domnesc
 Rău îi traiul moscălesc :
 Când îi vremea de lucrat
 Stai în pușcă rezemat...
 Când îi vremea de mâncare —
 Storci cămeșa de sudoare
 Când îi vremea de hodină

Tu ştergi puşca de rugină...
 Of, să fi fost o norocire,
 N'ajungeam acestea zile,
 Da văd eu că n'am noroc -
 Că mă port din loc în loc,
 Mă izbesc din pară'n foc,
 Şi din foc din nou în pară,
 Oh. sărmana inimioară,
 Amară-i viaţa, amară!..

(Teodor Cireş din Răsipeni. Judeţul Bălți)

XXXVII

Ale-o, le-o capul mă doare,
 Inima din loc îmi sare,
 Când gândesc la a mei fraţi -
 De prin munţi, de prin Carpaţi,
 Cu păgânii cum să luptă
 Inima-mi pare'n piept ruptă...
 Şi păgânii făr' de lege,
 Păn' ce-or mai alege lege,

Dar noi viața ne-om petrece...
 M'am pornit pe-o vale lată
 Și-am dat de-o stâncă de piatră:
 Eu săzând și ascultând
 Aud frații suspinând:
 Suspină și tot oftă
 Și la luptă ne chemă...
 M'am pornit pe-o altă vale
 M'am întâlnit cu maica'n cale
 Me-o'mplut inima de jal:
 — Maică, maiculița me
 Du-te la soția me
 Și-i spune din gură-așa:
 Taci, puicuță, nu boci
 Că războiul s'a sfârși
 Și lupta s'a isprăvi,
 Soțiorul ți-a sosì
 Și s'a 'ntoarce pe-a lui loc, —
 Și-ți trăi voi cu noroc !

(Teodor Cireș din Kasipeni, județul Bălți).

XXXVIII

Frunză verde nintă creață
 S'o lăsat pe Bălți o ceață :
 Nu de ploaie, nici ninsoare,
 Da de necruți de prin țară,
 Adunați la grămăgioară . . .
 Și săd ei cu scârbă mare,
 Că nu știu care-de-care
 Mai grabnic să scape-acasă,
 Să fie slobozi la coasă :
 La cosit, la adunat,
 Și la grâu la secerat . . .
 Frunză verde arnăut
 Nu-i bine-aşa, frați, de făcut ,
 Hai să stăruim cu tății
 Înaintea judecății
 Să ne strângem grămăgioară
 Să luăm arma ușoară
 Să scoatem dușmanii la hotără
 Să se bucure maica țară, —
 C'am scos-o noi din amar,
 Și-atunci ne-om întoarce iar

La satul nostru cel de-aici,
 Unde-am crescut noi voinici,
 La satul nostru din văi
 Unde-am crescut noi flăcăi,
 La căsuțele cu flori,
 Unde-avem mândre surori
 La căsuțele albite,
 Unde avem puice iubite
 și la vetele de joc
 Unde le-am jucat cu foc...

(Eșim Moșanu din Butești județul Bălți)

XXXIX

Frunză verde în ales
 Când am intrat în Ades,
 Ne-o 'mbracat în străe verzi
 și ne-o făcut polcurele *)
 și ne-o dat puște cu jele,
 și ne scrie pe hârtie
 să ne mâie 'n bătălie.

---

*) Polcurile-regimenter.

Frunză verde în cîrat
 La hotarul din Carpat
 Mulți voiniți s'o adunat
 Și pe toți i-o îngropat...
 Iată dat-au Dumnezeu
 Și-o venit și rândul meu
 Să-mi pun capul pentru țară,
 Să mă 'ngroape la hotără...

(Efim Moșanu din Butești județul Bălți)

XL

Frunzuliță și-un chirău,
 La prieom la Moghilău
 Să primește bun și iău
 S'o primit și-un frate-al meu...
 Eu îi trimăt lui hârtie
 Pe la noi ca să mai vie,
 El îmi trimete 'napoi
 Că să duce la război
 Și-mi mai scrie în hârtie
 Să-i dău cal de călărie

Si cușmuță brumărie
 Ca să meargă 'n bătălie...
 Unde-o fost bataia 'ntâi
 O căzut mii de flăcăi :
 Nu-i nici iarba da nici grâu
 Numai sânge pân' la brâu...
 Frunzuliță pepeni verzi
 Vin măicuță de mă vezi
 Cât de greu
 Mă vindec eu.
 Dela plumbul cel nemțesc...
 Vezi blăstămul părintesc :
 Vezi blăstămul dela maică
 Nu-i pe lume nici un leac,
 Vezi blestemul dela tată
 Cum te duce dar la groapă,
 Făr' de cruce făr' de prapuri *)
 Nu-i nici popă să-ți citească
 Nicu frați să te prohodească,
 Nicu surori să te bocească...

(Dumitru Munteanu din Surzeni județul Bălți)

*) Prapuri-steaguri funerare

XLI

Frunzuliță băț de-arin,
 Sus în deal la țântirim,
 La morniântul maiciei mele
 Crește-o floricea de jele,
 Crește, crește, și 'nflorește.
 Și mai mult înveștezește,
 Maica 'n pământ putrezeste...
 Eși maică și m'ii petrece,
 Că de jale nu pot merge...
 Pitreacă-te dar streinii,
 Cum m'o pitrecut pe mine...
 Hai, măicuță, dumneata,
 Că de străini m'oi sătura.
 Frunzuliță de mohor
 Așa-mi vine uneori,
 Oh, să mă aprind de dor:
 Că de frați și de surori
 Nu mă satur pân ce mor...
 Oh, sărmanii frații mei,
 Unde-s eu și unde-s ei:
 Toți săntem în bătăii

Duși din sate mii și mii...
 Oh, sărmanii frații mei
 Câți-îs morți și câți-îs vii
 Si câți zac printre pustii
 Prin străinile câmpii,
 Vai sărmanii frații mei !

(Dumitru Munteanu din Surzeni județul Buzău)

XLII

Frunză verde poamă neagră,
 Răvaș puică, răvaș dragă,
 Răvaș dela sotnicu *)
 Că-ți vine ibovnicu...
 Lasă-l sănătos să vie
 Că de dânsul Domnul știe,
 Cărărușa i-am pligît
 De ciuline și de nălbă
 Si de spini cu floarea albă,
 Cămeșuica i-am spalat —
 De uscatu i-am uscat

---

*) Sotnicu-sutașul.

Nici la lună, nici la soare
 Da la foc — la înimioară
 Și 'n ladă i-am așezat-o
 Cu nintă i-am presurat-o
 Și din zi în zi l'aștept —
 Să-l cuprind să-l strâng la piept
 Să-l sărut cu dor și foc,
 Și-apoi pot muri pe loc...

(Vasile Zgureanu din satul Condrătești jud. Bălți),

XLIII

Frunză verde de trei mure,
 Pasăre de pe pădure,
 Du-ți la maica mea și-i spune
 Să-mi strângă ea hainele,
 Hainele sărmanele
 Să le strângă la un loc —
 Să le dea la toate foc,
 Că eu n'am avut noroc,
 Să stau cu maica pe loc...
 Tare-i maica blestemată,

Că nu m'o făcut o fată,
 Să stau cu dânsa la vatră
 Să ţes la pânză de natră,
 Da m'o făcut un fecior
 Să-i dau boii la ocol
 Si să n'am în trai ogor
 Nici cât vatra de cuptor,
 Si să n'am pământ în viață
 Macar cât un fir de ată...
 Si să n'am imaș la boi
 Nici cât natra de război...*)
 Frunză verde de mohor
 Vai de maica cu feciori :
 Năcăjește pân' ce-i crește
 Si 'mpăratu-i mos.ălește...
 Frunza verde a ramească
 Trec în țara dușmănească
 Si m'ajunge-un dor de-a acasă,
 De țara moldovenească,
 De copii și de n vastă...
 De ți-a fi dor de copii

---

*) Răzbăi-covor ales.

Să pui şaua şi să mâi;
 De ți-a fi dor de nevastă
 Să laşi murgul să mai pască!..

(Efim Moşanu din Buteşti, judeţul Bălţi)

XLIV

Frunză verde trei granate
 Nu mai sunt flăcăi în sate,
 Că sunt duşi la bătălie
 Toţi prin glonţi şi prin urgie,
 Numai Dumnezeu îi ştie
 În apoi când au să vie
 Că sunt duşi peste hotără,
 Scoşi din ţară din afară,
 Şi-s mânaţi din loc în loc
 Să fie cu duşmanul foc...
 De-or scapă ţara din pară
 Să se 'ntoarcă acasă iară,
 De-or scapa ţara de greu
 Să-i păzească Dumnezeu!..

(Efim Moşanu din Buteşti-Bălţi)

Frunză verde de alună,
 Măiculița mea cei bună,
 Tare bine m'o gătit
 La prieom când ne-am pornit...
 La prieom când am ajuns
 Ușile ni s'o deschis,
 Nime 'n masă nu ne-o pus,
 Numa din gură ne-o spus,
 Pe iarnă să ne gătim
 La ocopuri ¹⁾ să venim,
 Cu nemții să ne întâlnim
 Și-a vorbi să nu vorbim -
 La șticuri ²⁾ să ne pornim...
 La șticuri când ne-am pornit
 Mare jele m'o pălit:
 M'o pălit o jele mare —
 C'am chicat jos din picioare...
 Da un frate m'o 'ntrebat:
 „Tu, măi frate, ce-ai chicat?

---

¹⁾ Ocopuri — șanțuri.

²⁾ Șticuri — baionete.

Ori ești slab, ori ești rănit?

— „Oh, măi frate nu-s rănit,

Mare jele m'o pălit:

M'o pălit la inimioară —

De-am chicat jos din picioare...

Nu e rana de 'mpușcat —

De uncuvânt — ce m'o mușcat...

Nu e rana de șrapnеле,

Ce-i de dorul Tării mele,

De părinți și nemurele,

Of, of, of și-amară jele!..

(Efim Moșanu din Butești județ. Bălțiilor).

XLVI

Foaie verde de secară, ·

Nistrule apă vioară,

Face te-ai neagră cerneală

Să te pun în călămară,

Să-mi scriu eu o hârtioară

S'o trimăt la maica'n țară

Să-mi dei bani de cheltuială
 și străe de primineală
 și cal bun de călărie
 să mă duc la bătălie...
 Frunzuliță de căpșune
 Murgului așa i-ași spune:
     — Murguleț coamă rotată,
 când m'ai scoate'n deal odată,
 să-mi fac ochișorii roată,
 să mă uit în lume și toată:
 să-mi văd frații grămăgioară
 Adunați toți într'o țară,
 să-mi văd și surorile,
 Ca'n câmpie florile:
 Floricelele 'n florind,
 Surorile lăcrămând...
 Murguleț cu pași mărunți,
 Du-mă 'n targ la Cernăuți,
 C'acolo toți frații vin
 Din Soroca și Hotin,
 Dela Bălți și din Orhei...
 și cum vin ca niște zmei

Să răpăd toți la atac —
 Să-l bată pe austriac...
 Murguleț cu coama val,
 Haide-o vale și 'nc'un deal —
 S'ajungem noi în Ardeal,
 Să-mi văd pe surori și frați,
 Cei de țară'nstreinați...
 Murzuleț înimă - aprinsă,
 Hai mă scoate păn la Tisa
 C'acolo-i tabăra 'ntinsă :
 Tabăra ostașilor —
 În fața vrajmașilor...
 Foaie verde peliniță,
 Gătește-mă măiculiță,
 C'un cal bun și c'o suliță
 Si c'o dragă pușculiță,
 Si c'o mândră săbioară,
 Dar greluță, nu ușoară
 S'alung dușmanii din țară :
 Pe ungur și pe bulgar —
 Să-i gonesc piște hotar,
 Pe-austriac să-l bat la Viana —

Unde înima mă'n de amnă
 Și pe neamul cel păgân —
 Să-l gonim păn la Berlin!..

(Vasile Pancencu din sat. Lăpușna, jud. Chișindăului)

XLVII

Frunză verde măr uscat
 Fi i-ar neamul blăstămat,
 Fi i-ar casa tot pustie
 Și copii'n pușcărie,
 Cine pe Rus l'a făcut
 Stăpân dincoace de Prut...
 Frunzuliță și-un pelin,
 Greu li jugul sub strein,
 Că te mâñă ca pe boi
 Și 'nainte și 'napoi,
 Și la pace și 'n război,
 Of, of, of și vai de noi!..
 Frunzuliță trei granate,
 Puicuță din ceia parte,

Prutul ista ne desparte,
 Rusul ista n'are moarte,
 Că de cât ne 'nstreina —
 Mai bine ne îngropa,
 Si de cât ne-ar despărți
 Mai bine ne-ar înghiți!...
 Sloișor de ghiață rece,
 Prutul vine, Prutul trece —
 Petricelele-i rămân,
 Iar eu de năcaz și chin —
 Nu văd lumea de strein!
 Petricică petrișoară,
 Ian fă-te mai mărișoară,
 Să calc eu din piatră'n piatră —
 Să trec Prutu 'n ceia parte:
 Să-mi văd puica sănătoasă,
 Si pe frați mergând la coasă,
 Să le văd și pe surori
 Petrecând la sărbători
 Si puica jucând la joc —
 Cu toți frații la un loc!
 Sălcioară de pe mal,

Face-te-ai punte pe val,
 Să trec Prutu 'n cela mal
 Să-mi scăp țara de moscal

Vasile Pancencu, din s. Lăpușna, județ. Chișinău.

XLVIII

Ole-le-o frate peline,
 Amară-i frunza pe tine,
 Ca și inimiora'n mine...
 Amar îi și miezul tău,
 Ca și suflețelul meu...
 Pelin beu, pelin mănânc,
 Pe pelin sara mă culc...
 Dimineața când mă scol
 Dau la cofă să mă spăl,
 Dau la cofă apa nu-i -
 Stibla cu pelin în cui...
 Sarmanul omul strein,
 Ca și spinul lângă drum:
 Cine trece îl jelește,
 Nimărui nu-i bănuеște...

(Ion Druc din Hâncești, jud. Chișinău)

XLIX

Frunză verde de solcină
 Cresc trei flori într'o grădină,
 Eu trecem — ele se 'nchină,
 Mă cunosc că sănt streină.
 De streină ce-am rămas,
 Numa-s neagră pe obraz:
 Neagră, neagră și patată
 De părinți îs depărtată...
 De streină eu ce sănt
 Nu văd iarba pe pământ,
 Nici codruții înfrunzind,
 Nici câmpurile 'nverzind,
 Nici livezile 'nflorind,
 N'aud păsăruici cântând...
 Nu văd soare răsărind,
 Nici luna pe ceri mărgând,
 Nici puiul la deal trecând...
 Frunzuliță de migdal,
 Gheorghieș de peste deal
 Ian pune ți sauă pe cal,
 Si mai vină pân la noi

Să dăm ochii amândoi,
 Că de când te-ai dus din țară
 O trecut doi ani și-o vară
 Și de când te-ai depărtat,
 Multe zile-am suspinat,
 Multe nopți am lăcrămat,
 Pe tine te-am așteptat...
 Floricică albă-albastră
 S'o stricat dragostea noastră...
 Floricică gălbioară,
 De-am ajunge 'n primăvară
 Să tocăm dragostea iară...
 Floricică naramgie,
 Cum o fost n'o să mai fie:
 Dragostea de astă vară
 S'o 'ncuet într'o cămară
 Cu trei uși, cu trei zăvoară
 De m'o rupt la inimioară...

(Ștefan Doncila din satul Cobâlnea județul Soroca)

L

Frunzuliță trestioară,
 Păsărică cânipoară,
 Ce cânti hojma pe răcoare ?
 Am un foc la inimioară :
 Mi s'o dus puiul din țară,
 Și-l aştept din sară 'n sară
 Să primăsc o hârtioară
 Să-mi stâng focu 'n inimioară.
 Că de când s'o dus din țară
 O trecut doi ani și-o vară
 Și de când s'o 'nstrăinat,
 Multe zile-am suspinat,
 Multe nopți am lăcrămat,
 Pe dânsu l-am aşteptat...
 Inimioară, tacă și rabdă,
 Că bădița vine 'n toamnă,
 Inimioară, fii cu pace
 Că bădița să întoarce
 Poama 'n vie când să coace.
 Poama 'n vie că să copt,
 Bădița pe câmp îi mort.

(Toader Andronachi din Milești județul Chișinău).

LI

Frunzișoară de scumpie,
 Păsăruică cânipie,
 Nu mi-i fac-o slujbă mie :
 Să te duci la Slobozie*)
 Să-i spui puiului să vie...
 De când puiul n'o venit
 Nime nu m'o îndrăgit,
 De când puiu mi s'o dus
 Nime-o verbă nu mi-o spus :
 Nici de bine, nici de rău,
 Vai de suflețălul meu !..
 C'äm rămas singură 'n lume
 Ca o floare făr'de nume,
 Si-am ramas singură 'n trai
 Ca un firicel de scai,
 Si-am rămas singură 'n viață
 Ca un sloișor de gheață :
 Sloișor de gheață rece
 Bate vântul—el să trece,
 Soarele de-l încălzește

---

*) Slobozie-sat.

Sloișorul să topește,
Fața îni se 'ngălbinește
Nimeni trai nu mă iubește !

(Toader Andronachi din Milești județul Chișinău)

LII

Dimineața când mă scol
Toate oasele mă dor,
Mărg prin tindă 'ncetișor
Și mă uit în sat cu dor
Cum mărg frații la surori
Și părinți în urma lor,
Numai eu străin pe lume
Ca și cucu din pădure,
Și 'ncă cucu tot mai are
Pe sora privighitoare :
Sora-i cântă privighește,
Cucușorul să 'ndulcește,
Inimioara-și răcorește

(Luca Rotaru din Bogheni, județul Bălți)

LIII

Frunză verde și un dudău,
 Nistrule pe malul tău,
 Crește iarba și dudău
 Să pască și murgul meu,
 Murgul paște și nechează,
 Puica plângе lăcrămează...
 Taci, puică nu suspină,
 Că la toamnă te-oi luă,
 Când s'a culege poama...
 Iaca poama s'o cules
 Si tu alta ți ai ales :
 Mai rumänă mai frumoasă,
 Nu ca mine-o gălbăgioasă ;
 Mai de neam și mai din viață
 Nu ca mine-o rămășită ;
 Mai de neam și mai din soi
 Nu ca mine din gunoi...

(Toader Andronachi din Milești, județ Chișinău)

LIV

Frunzișoara lozioară,
 La Nistru la mărgioară
 S'o strâns frații grămăgioară
 Și 'ntre dânsi-o sorioară.
 Sorioară Mărioară,
 Ce ți-i fața gălbioară:
 Ori ți-i rău, ori zaci de boală,
 Ori ibovnicu-ți să 'nsoară ?
 Las' să 'nsoare sănătos,
 Ardă-l focu mincinos :
 Tot o zis că m'a lua,
 Când s'a coace cânepa
 Și-a lua nu m'o luat,
 Da cu vorba m'o purtat,
 Cu cuvântul m'o legat,
 Ca pe-un dobitoc de gard...
 Dobitocu-i dobitoc,
 Are zi de iarmaroc
 Și se vinde cu noroc,
 Da eu sănt făr' de noroc,
 Că mi-o dat inimii foc,

I-o dat foc și-apoi s'o dus,
 La cânele cel de rus,
 Și pe mine m'o lasat
 De râs și rușine 'n sat...

(Ion Drac din Hâncești județul Chișinău)

LV

Frunzișoară de-arnăut,
 Măicuța când m'o făcut
 Tare bine i-o părut
 Da și când m'o legănat,
 Tare rău m'o blăstămat :
 Și m'o blăstămat cu foc
 Să n'am pe lume noroc,
 Și m'o blăstămat cu pară
 De m'o fript la inimioară...

(Luca Rotaru din Bogheni județul Bălți)

LVI

Frunzișoară trei zmicele
 Trupul meu cel plin de jele,
 Ca Nistru de petricele,
 Trupul meu cel plin de-alean,
 Ca Nistru din mal în mal,
 Când se zbate val cu val...
 Frunzișoară măr-gutui,
 Jaluș-m'aș și n'am cui :
 Jaluș-m'aș codrului :
 Codrul are frunză verde
 Si pe mine nu mă crede ;
 Jeluș-m'aș și n'am cui
 Jeluș-m'aș câmpului :
 Câmpul are floricele
 Si de mine nu î-i jele...
 Jeluș-m'aș și n'am cui
 Jeluș-m'aș Nistrului :
 Nistru curge tulburat
 Si pe mine-i suparat,
 Că mă vede înjugat
 La străinul blăstāmat,

Bate-l, Doamne, pe iuscal,
 Ca Nistru când bate'n mal
 Si să zbate val cu val...
 Ca să nărue cel mal...
 Bate-i Doamne pe străini,
 Ca Nistru când bate'n plin,
 Bate-i și pe venetici
 Ca Nistru, când bate'n stânci!..

(*Luca Rotaru din satul Bogheni ju tețul Bălți*)

LVII

Frunzișoară trii aguzi.
 Auzi, puică, ori n'auzi,
 Ori n'ai gură să răspunzi ?
 Ba aud, bădîtă, bine,
 Si nu pot să ies la tine,
 Că dușmanu-i lângă mine
 Cu două pistoale pline
 Să deie 'n tine și 'n mine —
 Să ne mantuie de zile...

* * *

* * *

Frunzișoară și-o sălcie
 Hai, puicuță, 'n deal la vie
 Si'om săpă o rozovie:
 Rozovia cei rotată,
 Ce cuprinde o lumie toată,
 Rozovia câmpului;
 De durerea capului;
 Rozovia codrului —
 De-alinarea dorului...

(Luca Rotaru din Bogheni jud. Bălți.)

LVIII

Frunzișoara trei zmicele
 Bate vântu vălurele
 Pe de-asupra casei mele
 Si-mi aduce dor și jele
 De la trei surori a mele,
 Surorile — streinele. . .
 Bate vântul de cu sară
 Si-mi aduce dor cu pară
 După scumpa sorioară

De pe malul Prutului
 Din țara românului.
 Bate vânt de dimineată
 Și-mi aduce nori și ceată
 De-mi pune lacrimi pe față
 După sora cei mai mică
 Mândră ca o floricică :
 Floricica din grădină —
 Răsădită 'n țări streine,
 Floricică din poiană,
 Sorioara mea vadană,
 Din poiana brazilor,
 La poala Carpaților...
 Bate vântul de pe deal
 Bate piste vâi și deal,
 Piște muchia dealului,
 Din țara Ardealului :
 Și-mi aduce mare dor,
 De la frați, de la surori...
 Taci, vântule, nu mai bate,
 Du-te de la noi departe,
 Du-te, vântule, 'n pustii,

Pe la noi să nu mai vii...
 Du-te, vântule, pe lunci,
 Dor și jale să nu — aduci,
 Inima să nu-mi usuci!...

(Ion Berbecaru din Vadu-lui-Vodă, județ. Chișinău).

LIX

Frunzișoară trei pelini,
 Toată viață prin streini
 Rătăcesc din loc în loc
 Făr' de parte și noroc.
 Tare m'am mai săturat
 Tânările de 'ncunjurat
 Si lumea de vânturat;
 Ași mai vrea să mă opresc.
 Si 'n pământul strămoșesc
 Streinel făr' de părinți —
 Ca Moldova făr' de munți;
 Streinel și făr' de tată —
 Ca și munții făr' de piatră,
 Streinel și făr' de mamă —

Ca și Prutul făr' de apă, —
 Streinel și făr' de frați —
 Ca și codrli făr'de brazi,
 Streinel făr' de surori —
 Ca și câmpul făr' de flori;
 De-ași avè o măiculiță —
 Macar cît o musculiță,
 Tot aş mai avè credință. . . —
 De-aș avè o sorioară —
 Macar cât o gâzâșoară,
 Tot n'aș duce — atâta pară,
 De-aș avè un frățior —
 Macar cât un pui, or —
 Tot n'aș duce atâta dor;
 Dar aşa eu n'am pe nimere —
 Si-s strein ca vai de mine!
 Caci mila de la strein
 Ca și-un pahar de venin:
 Când ai vrut să te'ndulcești —
 Atuncea te otrăvești. . .

(Ion Berbecaru din sat. Vadu-lui-vodă, Jud. Chișinău)

* * *

Frunză verde grâu — sacară
 De-aș ajunge'n primăvară
 Să-mi fac tindă și cămară,
 Calidor pe prispa — afară. . .

Așă-mi vine câte — odată,
 Când nu văd maică, nici tată
 Să beu otravă chisată . . .

Și-apoi stau și mai gândesc:
 La ce să mă prăpădesc,
 Cât am zile să trăiesc. . .

Așa-mi vine câte-odată
 Să mă sui la munți de piatră
 Pe unde-am trăit odată. . .

Să-mi văd mamă, să-mi văd tată
 Așa-mi vine uneori
 Să mă sui în munți cu flori,
 Să-mi văd frați, să-mi văd surori,
 Să-mi văd dragii pruncu;ori. . .

Nu-mi văd frați, nu-mi văd surori,
 Nu-mi văd dragii puișori...
 Așa-mi vine uneori
 Să beu otravă — să mor,

lar mai stau și mai gândesc :
 La ce să măprăpădesc,
 Că am zile să trăesc...

Ion Berbecaru din Vadu-lui-Vodă.

LX

Liță, liță, liță șoară,
 Nu lasă badea să moară,
 Nici barbatul tău să piară...
 Toată ziua ți-oi così,
 Și noaptea te-oi drăgostì,
 Nime-n lume nu ne-a ști !..

* * *

Floricea cu rouă
 La cei casă nouă
 Cu ușa la vale,
 Cu fereastră'n soare
 Este-o șăzătoare :
 Maică-sa lucră
 Fiică-sa dormeă... —
 — , Fiică — fiicuță.

Dragul măiculiță,
 Scoală nu dormi,
 Că te-i bolnăvî —
 Tu de-atâta somn...“
 — „Maica, eu nu dorm,
 Da săd și gândesc
 Si mă frăsuesc,
 C'am avut ibovnic.
 Fecior de polcovnic...
 L'am trimes la târg
 Să-mi cumpere 'n sârg
 Fir și ibrișim,
 Ca să ne iubim,
 Si mai mult matasă?
 Să mă'nvăț a coasă,
 Ca să-i fiu mireasă
 Si nevastă'n casă. . .
 Da el de la târg
 Me-o trimes cuvânt.
 Pe vânt pe — pământ,
 Că i s'o urît
 Si m'o părăsit

Că el și-o ales —
 Puică din Ades
 Maică măiculiță
 Draga mea măicuță;
 Spune-mi ce să fac —
 De dor să nu zac,
 Ce să facem noi —
 Să vie'napoi. . .
 Cum să mai trăesc
 Că mă prăpădesc —
 Ori să-l otrăvesc —
 Să mă răcoresc! . .

(Ion Berbecaru din Vadu-lui Vodă)

LXI

Frunzișoară poamă neagră,
 Măriuță Mărioară,
 Ochii tăi- mă bagă'n boală,
 Sprincenele—mă omoară:
 Ai doi ochișori frumoși —
 Doi luceferi luminoși,

Cum pe ceruri este luna —
 Așa pe pământ ești una. . .
 Tu erai care-mi jura!,
 Că pe altul nu-l mai ai,
 Ear asară te-am prins față
 Cum țineai pe altu'n brață
 Si-i vorbeai tu cu dulceață :
 — Să vii bădiță, și mâne ,
 Că sănt gata pentru tine. . .
 Amura ; din Dereneu,
 Drag me-a fost sufletul tău
 Drag me-a fost și m'ai lăsat
 De mă râd și cânii'n sat. . .

(Toader Pasat din Mânăstirea Județ. Bălțiilor)

LXII

Frunzișoară de-abanos
 Mă duc din țara din jos
 S'aduc vin și poamă neagră —.
 Să știi, puică, că-mi ești dragă !..
 Să te du și, bădiță, duci,

Mai degrabă să-mi aduci:
 Că de-i zăbovi v'o lună —
 M'ii găsi pe câmp nebună,
 Iar de-i zăbovi mai mult —
 M'ii găsi pusă 'n pământ
 Si-i veni tu la mormânt
 Tot plângând și lăcrămând
 Si pe maica blăstămând...
 — Vezi, maică, blăstămul tău —
 Cum mă bate Dumnezeu
 Că m'ai blăstămat năpaste
 Si-mi zace puica pe coaste,
 Blăstămai cu jurământ —
 Si me-ai pus puica'n pământ...

(Toader Pasat din Măndrești)

LXIII

Frunzișoară poamă neagră
 Fa Iléana, Cosânceană,
 Ochii tăi - struguri de poamă,
 Sprîncenile - mă omoară...

Câte târguri am umblat —
 Peste ochi de-ai tăi n'am dat :
 Numa'n târg la Chișinău
 Crește-o floare'n chipul tău :
 Crește, crește și 'nfiorește —
 Și floarea-i se veștejește...
 Ce-oi să fac ca s'o săp eu —
 S'o pun în rachiu s'o beu
 Să-mi treacă de dorul tău...
 Când m'ar chemă Constantin.
 M'ar țineă mândrele'n săn,
 Da mă cheamă cușmă-lungă —
 Toate mândrele m'lungă...
 Trage, puică, și gâcește :
 De ce codru 'nveștejește,
 Și voinicu 'mbătrânește ?
 Codrul'o 'ngălbenit de ploi,
 Și voinicul — de nevoi
 Că'n codru bat ploile,
 Și 'n voinic — nevoile...
 Cât îi codrul dar de mare
 Numai o cărare are
 De ierige badea călare...

Merge badea řuerând
 Si puicuța — lăcrămând
 Dar și murgu nechezând..
 Trage murgu la grăunțe
 Si bădița — la drăguțe...
 Trage murgu la dudău,
 Si badea — la făgădău, —
 Unde bea și bun și rău
 Si voinic și nătărău...

(Vasile Timoftică din Sângeria — Bălți)

LXIV

Bată-l Dumnezeu să-l bată
 Pe Costache cușină lată,
 Cum mi-o făci t crâșma'n poartă,
 De-mi umbla și mâța bată...
 Frunză verde de răsură
 Am narav la băutură:
 Si-am băut cincizeci de oi
 Si vr'o trei perechi de boi
 Si-am ramas încă dători —
 La vre-o căti-va negustori...

Oi, sărmăna pădurea,
 Da-mi-ar drumu'n țara mea,
 C'am venit de mic copil
 Si mă duc mai mult bătrân...

(Vasile Timoftică din Sângeria – Bălți)

LXV

Frunzulița și-un chirău,
 Murgule, murguțul meu,
 Hai, murgule, 'n pas mai tare
 S'ajungem în Bălți cu soare
 Să-ți cumpăr basma cu floare
 Si te-oi șterge de sudoare,
 Fața mea-de lacrămioare...
 — „E-mă, bădiță, calare
 Ca la drum ți-oi prinde bine“...
 — „Eu calare te-aș luă
 Da mi-i murgu mic de zile
 Abia mă duce pe mine,
 Si mi-i șaua șugubață —
 Nu primește fată 'n brață“ ...

Să te duci bădiță duci,
 Păn'ii da de râpi adânci
 Mâna stângă să ți-o frângi
 Si-acei dreaptă să ți-o rupi...
 Si să ții frâul cu dinții
 Si să strâgi la cal ca muții
 Să te vadă și părinții
 Că-i blăstămul puiculiții...
 Să te duci, bădiță, duci —
 Păn'vei cădè rob la turci:
 Si să cari cu carul apă —
 Păn'ți-a crește barba albă,
 Si să cari cu carul fân —
 Păn'ce-i cădè de bătrân!..

(Ioader Pasat din Mândrești — Bălți)

LXVI

Frunzișoară de trii flori
 Mi-i barbatul băutori :
 Me-o băut cinzeci de boi
 Si-o sută de gonitori

Si'nc'o mai rămas dători
 La vre-o câți-va negustori
 Cu vre-o câți-va gălbiori...
 El la crâșmă să duce
 Si crâșmaru-l sfătuiè:
 — „Vinde-ți, Gheorghies, nevasta
 Că nevasta ți-i frumoasă“..
 La Eși pe ulița mare
 M'o întâlnit un turc călare:
 — „Ce vreai, bade, pe nevastă?“
 Vreau o sută albă-albastră...
 Na-ți sută și-un leu bătut,
 Că nevasta n'e-o plăcut.
 Na-ți o sută, na-ți o mie,
 Cum iți spui pe-a mea să fie!..
 Turcu banii numără
 Si nevasta lăcrămă.
 Taci, puicuță, nu mai plângе,
 Că la bune curți te-oi duce“...
 „Ardă-ți focul curțile
 Si para – sîrăițile,
 Că tu-ai să-mi scoți mințile“...
 Frunzuliță de mătasă

S'o 'nturnat Gheorghită-acasă,
 Când se-apropie de casă
 Da copiii pe fereastră
 Se uită și lăcrămă,
 Că măicuța nu eră...
 — Unde-i, tată, mama noastră ?
 — Că tătuca drept v'a spune :
 Măta voastr'o fost nebună,
 Si v'aduc alta mai bună...
 Ba, tătuța ne-amăgește
 Ca a noastră nu mai este...
 Macar s'aduci șapte fete,
 Ca măicuța nu mai este ..

(Sofronii Codru din s. Glîzgeni, județ. Bălți)

LXVII

Frunzișoară de mohor
 Dimineața când mă scol,
 Es afară 'ncetișor
 Si mă razim de ușor
 Si mă uit în sat cu dor.

Lacrimile mă dobor ;
 Că mărg frații la surori
 Si măicuță — la fiicuță
 Si părinte la fiori ..
 De-aș ave și eu surori —
 Me-ar fi cărărușa-flori,
 Dar mi-i traiul pin streini —
 Si cararea — tot de spini...
 Si-am avut o cărărușă
 Pân'la puicuța la ușă,
 Dușmanii s'o sfătuit
 Cărărușa me-o 'ngrădit :
 Nicu pari, nici cu nule,
 Numai cu cuvinte rele ;
 Eu mă rog la Dumnezeu —
 Să-mi facă pe cheful meu :
 Să stârnească Doamne-un vânt,
 Să dei gardu la pământ,
 Să rămâie numai parii
 Să se spânzure dușmanii,
 Care me-o stricat cararea
 La puicuța mea din vale...

(Eremia Hangan din s. Ciliuți, jud. Bălți)

LXVIII

Frunzișoară și-un chirău,
 Murgule, căluțul meu,
 Ce nechezi tu aşa greu,
 Ori ți-i greu de trupul meu?
 Nu mi-i greu de trupul tău,
 Mi-i greu de naravul tău,
 Că mă duci prin toate satele
 Și mă legi de toate gardurile,
 Și-mi dai fân și cu nucile
 Și grăunțe de pe stele . . .
 Cum ți-i drag cu puica 'n pat,
 Așa mi-i drag cu torba 'n cap;
 Cum ți-i drag cu mîna 'n sân,
 Așa mi-i drag cu botu 'n fân . . .

Ion Berbecaru din Vadu-lui Vodă, finutul Chișinăului

LXIX

Frunzuliță de matasă,
 Rămâi, puică, sănătoasă
 Ca o gheorghina frumoasă,
 Când o rupi s'o pui pe masă

Si face miroznă 'n casă.—
 Mergi, puiule, sănătos,
 Ca un trandafir frumos . . .
 Iaca, puică, ce-aud eu ,
 Că te țin părinții rău,
 Pentru că te iubesc eu ?
 Eu puicuțo ,te-aș lăsă—
 Nu mă lasă inima . . .
 Trandafir cu floarea lată —
 Te-ași iubl și-mi ești cunnată,
 Trandafir mołdovenesc —
 Te-ași iubl și nu 'ndrăznesc . . .

(Mefodii Lupu din satul Vasalcău județul Soroca)

LXX

Ici în vale 'n grădiniță
 Să primblă o copiliță,
 Cu păr galbăn și'n cosiță,
 Răvărsat pe piept la țâță,
 Răvărsat și cam pe spate —
 De m'o scos din sanatate . . .

Pestelcuță de flană —
 Taman ibovnica mă —
 Of, puicuță, puisor,
 Când gândesc la tine, mor . . .

* * *

Frunzuliță răsărită,
 Toată lumea-i veselită,
 Și numai eu sănătă măhnită,
 Că's c'un dușman logodită.
 Am iubit un om frumos —
 Și-am luat un ticălos,
 Am iubit un trandafir
 Și-am luat un spin-ciulin . . .
 Om frumos să nu mai fie,
 Nici cal bun să nu mai ție,
 Căci calul a sfaramă,
 Și pe cal îl'or fură . . .

(Chirica Vacariu din satul Petroasa jud. Bălți)

Frunzuliță măr uscat,
 Nică holtei, nici însurat,
 Numai viață me-am legat . . .
 Când am dat la cununat —
 Toată lumea s'o mearat :
 Ce-am iubit și ce-am luat ?
 C'am iubit o piatră scumpă —
 Și-am luat o buhnă slută . . .
 Na-ți, părinte, patru boi —
 Discunună-mă 'napoi . . .
 Macar dă-mi și vaci cu lapte,
 Treaba iasta nu se poate —
 Cununia-i păn' la moarte . . .

(*Chirica Vacariu din satul Petroasa județul Bălți*).

LXXI

Frunzuliță de salcâm,
 La poartă, la țântirim,
 Crește iarba și pelin . . .
 Crește, crește și 'nflorește
 Și măicuța-mi putrezește . . .
 E și, măicuță, din mormânt

Și te primblă pe pământ,
 Și mă 'ntreabă cum trăesc,
 Cum trăesc, cum năcăjesc,
 Și slujăsc—tot la strein,
 Da streinu-i rău păgân,
 N'are milă, nici credință . . .
 Of, măicuță, măicușă,
 De-ai veni și m'ai vedè —
 Ai murî de jelea mè ! . . .

(Chirica Vacariu din satul Petroasa-Bălților).

LXXII

Frunză verde în topit
 Sub dealuri la răsărit,
 Este-un deal părăginit,
 Ce-am sămănat n'o eșit . . .
 C'am samanat busuioc —
 Și-o eșit pară de foc ;
 Am samanat nintă creață —
 Și-o eșit mare negreată ;
 Am samanat grâu de vară —

Şi-o e^cit mai mult săcară ...
 Zaci, puiule, ori te scoală —
 Să mai chic şi eu la boală . . .
 Tac*i*, puicuṭă, nu chică
 Că zac eu pentru mată . . .

(Ion Cepoi din satul Pătruşeni jud. Bălți)

LXXII

Frunzişoară liliac,
 Azi îi anul de când zac
 Pi două scânduri de brad —
 Me-o crescut iarba la cap,
 Şi mohoru — la spinare,
 Şi chirău — la picioare.
 N'am tată să mi-l cosască,
 Nici măicuṭă — să-l pligească,
 Da nici fraṭi — să-l grămădească,
 Nici străbune — să-l adune,
 Of, tare-s strein pe lume! . .

(Vartolomei Braga din Goreştii Chişinăului)

LXXIV

Frunzuliță de matasă,
 Codrule cu frunza deasă,
 Eu în tine când am dat,
 Tinerel am mai intrat;
 Da amu când am eșit —
 Imi rad barba c'on cuțit . . .
 Codrul cu frunza deasă,
 Tu-mi ești casă-luminoasă;
 Ian, rădică-ți poalele,
 Să răsară soarele:
 Să-mi usuc eu armele —
 Pușca cu pistoalele,
 Că de când le-am cumparat —
 A uscă, nu le-am uscat . . .
 Si de când stau prin unghere —
 S'a'nădit rugina 'n ele . . .

* * *

Frunză verde lobodă —
 Toată lumea slobodă,

Numai eu săd la 'nchisoare —
 Sub lăcăți și sub zăvoare,
 Ca un bou la legătoare . . .
 Vinde, maică, ce-i avè
 Și mă scoate de-acolè,
 Că de-aici când'oi scapă —
 Multe ofturi or oftă,
 Și suspine'or suspină,
 Și lacrimi multe'or varsă.

(Mina Bradu din satul Dumbrăvița județul Bălți)

LXXV

Haide una după una
 Imi face din deel cu mâna
 Și din ochi mai tutdeauna.
 Lasă-te, puică, de mine,
 Să mă las și eu de tine.
 — Când aş ști căte-ai lăsă —
 O vadă de vin ț'as dă . . .
 — Macar dă-mi și zece vedre,
 Că nu te mai pot eu crede . . .

* * *

Astă vară la pădure
 Strângeam cu puicuța mure,
 Când colo la postu mare —
 I-o 'nflorit aluna 'n poale,
 Cu mânuți și cu picioare
 Si cu gură vorbitoare . . .
 Taci, ouică, nu suspină,
 Că bădița te-a luă
 Si-om face nunta la toamnă,
 Când se coace 'n vie poama :
 Când s'a strâng poama 'n vie —
 Ne-om duce la cununie,
 Poama 'n vie s'a calcă —
 Nunta noastră ne-a jucă :
 Hop ! hop ! hop ! drago, la joc —
 Să ne fie cu noroc ! . .

(Vasile Budacu din Călinești, jud. Bălți)

LXXVI

Frunză verde în în floare, —
 Omul de scârbă nu moare,
 Da nici zile multe n'are,
 Numai cade la zăcare. . .

De trii zile de când zac —
 Me-o crescut iarba la cap :
 Nu știu iarba sau dudău,
 Ori venin din trupul meu. . .

Frunză verde în topit
 Dealul de la răsărit,
 Când l'aș vedè ars-pârlit —
 Ce-am sămănat n'o eșit :

C'am sămănat grâu de vară --
 Si-o căzut puiul la boală. . .

Zaci, puiule, ori te scoală,
 Ori să chic și eu la boală !

Taci, puicuță, nu chică,
 Că zac eu pentru mată. . .

(Gheorghe Părlețanu din sat. Dușmani, Bălți)

LXXVII

Frunzuiță trii zmic ele,
 Mult mi-i ciudă și mi-i jele,
 Când văd frunza'n codru verde —
 De pe ramuri cum se pierde...
 Codrul frunza cât și-o ține —
 Toți voinicii o duc bine,
 Dar când codru frunza'și lasă —
 Toți voinicii mărg pe-acasă
 Și sed cu urit la masă —
 Cu copii și cu nevastă...

(Ion Porcescu din s. Dumbrăvița, j. Bălți)

LXXVIII

De când puiul mi s'o dus
 Două flori la poart'am pus,
 Me-o trimăs puiu-o scrisoare —
 Să-i trimăt și lui o floare,
 Florile s'o veștejtit —
 Puiul meu n'o mai venit...

(Marin Parapir din Pârjolteni — Chișindau)

LXXIX

Frunzișoară trii alune,
 M'am pornit eu prin pădure,
 Prin pădure, prin desime
 Și prin sat făr' de rușine;
 M'am întâlnit cu trii copile
 Și-mi dau pâne și masline.
 Eu masline n'am luat,
 Dă din pâne c'am gustat:
 De trii ori am sughităt
 La puica'n pat am chicat...
 Adă-mi, puică, lumânarea,
 Că s'o întunecat cararea;
 Adă-mi, puică, lumiňița —
 Că mi s'o pus negurița:
 Negurița codrilor —
 Blăstămul surorilor,
 Negurița munților —
 Blăstămul drăguților
 Negurița creștelor —
 Blăstămul nevestelor...
 Toate blăstămurile —

Me-o tăet puterile,
 Toate negurelile —
 Me-o luat vederile,
 Me-o'ncurcat cărările...
 Puica cu frumusețile —
 Me-o ros tinerețile ;
 Dragele copilele —
 Me-o mâncat și zilele...

(Alecu Dimu din Calarașii — Chișinăului)

LXXX

Frunzulița de trii cepe,
 Omul hâtru se pricepe
 Dragostea de unde'ncepe :
 De la ochi, de la sprincene,
 De la gâtul cu mărgele,
 De la mâna cu inele,
 De la țâte bourele,
 Oi, oi, oi, dragele mele !..

(Efimie Moșanu din Butești Bălălor)

LXXXI

Frunzișoară măr malin,]
 Tare-i rău omul strein :
 Rău strein și făr' de tată -
 Ca și via făr' de roadă ;
 Rău străin și făr' de mamă,
 Ca și via făr' de păamă ;
 Rău strein și făr de frați—
 Ca și codru făr' de brazi ;
 Rău strein făr' de surori —
 Ca grădina făr' de flori.

(Toadăre Cirieș din Risăpeni, jud. Bălților).

LXXXII

Frunzuliță fir grăunte,
 Copiliță de la munte,
 Nu-ți purtă percica'n frunte,
 Că ți-or ești vorbe multe
 Si mai mari și mai mărunte ...
 „Las' să iasă, că nu-mi pasă,
 Că de frunzoasă-s aleasă —

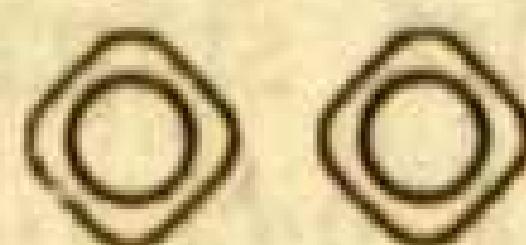
Si de fudulă-s destulă...
 Las'să iasă că nu-mi pasă,
 Că săd cu boeri la masă:
 Cu boeri, cu għinarari,
 Cu feceori de gospodari;
 Las'să iasă că nu-mi pasă,
 Că mi-i maica ticăloasă,
 Si m'o făcut pre frumoasă
 Si mă ține 'nchisă 'n casă;
 Nici la apă nu nu mă lasă
 Si mă ține cât trăește
 Cu obloanele 'n ferești...
 Eu oblonu l'am luat
 Si la puișor l'am uitat,
 La puișor pe ogor —
 Subt o brazdă de mohor.
 Puiul seceră la grâu
 Cu batista mè la brâu:
 Pi el sudoarea nu-l trecé,
 Că basmaua mè-l ștergë;
 Si soarele nu-l frigë —
 Că batista mè-l umbrë.

(Toaedr Cireş din Răsăpeni, Judeţ. Bălți)

LXXXIII

Frunzuliță trii granate,
 Osândi-te-ar și te-ar bate
 Mila mè cei cu dreptate,
 Că veneai la miez de noapte —
 Și-mi cereai multe de toate...
 C'ai cerut pâne și vin —
 Eu ți-am dat drumu la săn;
 Și-ai cerut pâne și miere —
 Eu ți-am dat brațele mele ...
 De miere te-ai săturat,
 Și de vin te-ai îmbătat,
 Pe mine te-ai supărat,
 Ziua 'n joc m'ai lepădat,
 Altă puică ți-ai cătat
 Și pe mine m'ai uitat...

(Efim Moșanu din Butești j. Bălților).

LXXXIV

Frunză verde de matasă
 Dă-mi drumă, puicuță, 'n casă,
 C'afară plouă de varsă...
 Lăs' să ploaie că nu-mi pasă
 Că m'ai am vr'o săpte 'n casă.
 Frunză verde de săcară,
 Ian' ești, puiculiță, — afară,
 C'am să-ți spun o vorbă mare...
 Eu afară n'oi ești,
 Nici cu tine n'oi vorbi,
 Că tu ești flăcău în minte
 Si vorbești de cele sfinte;
 Da eu am de-a mei prieteni —
 Băeți, care iubesc fete...
 Frunză verde de cicoare,
 Unde-ați văzut ziua mare —
 Zăvoru pe ușă pus,
 Si flăcău 'n casă dus ?
 Nu-i vina flăcailor,
 Dar e vina fetelor:
 Că fetele-s fără stăpâne
 N'au nici frică nici rușine...

(Esim Moșanu din Butești — Bălți)

LXXXIV

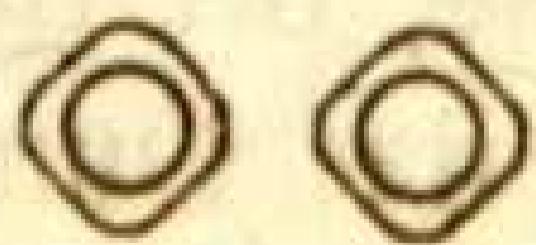
Frunză verde peliniță,
 Rădică-te neguriță
 De pe deal, de pe culmiță,
 De pe săsul Prutulul,
 De pe coama murgului...
 Murgu merge și nechează
 Puica 'n casă, rău oftează;
 De ce, puică, tu oftezi
 Si pe față lăcrămezi?...
 — „De unde eu n'oi oftă --
 Tot ai zis, că m'ii luă:
 De luat — nu m'ai luat
 Cu cuvântu m'ai legat,
 Ca pe-un jobito de gard..
 Căci tu să nu mă legat —
 Eu demult m'aș măritat ;
 Si tu să nu m'amăgit —
 Eu m'aș fi cîsătorit :
 Cu saracu sat lui —
 Cu slugi băratului,
 Si-am trăl bine, ori rău —
 Cum ne-ar fi dat Dumnezeu !

(Vasile Zgureanu din s. Condrătești Jud. Bălților).

LXXXV

De-ar fi luna de cu sară
 M'aş duce la badea'n țară;
 Dar, luna esă târziu —
 Nu pot merge şi să viu...
 Frunză verde şi un pelin,
 Ciobănaş copil strein,
 Hai, lele, să-l miluim,
 Nici cu pâne nici cu vin —
 Numai cu mere din săn,
 C' aista-i copil strein...
 Frunză verde arăraş,
 Aş iubil un ciocoiaş,
 Nu mă 'ndur de-un ciobanuş,
 Că-mi aduce sara caş,
 Dimineaţa — lapte dulce —
 Mă sărută şi să duce...

(Efim Moşanu din Buteşti — Bălfi)

LXXXVI

Frunză verde de șofran
 Știi tu, puică, acum - un an,
 Amândoi un măr mâncam —
 Și-amândoi ne săturam ;
 Da amu s'avem cu sacu —
 Nu ne-am da unu la altu . . .
 Știi, puicuță, astă vară
 C'amândoi mâncam o pară
 Și dormem pe prisp' afară,
 Să ne bată vânt de vară ;
 Vânt de vară ne bătě,
 Mândră, minte nì vině :
 Să tîăim ca frații bine —
 Să nu ne hulească nime . . .
 — Mărită-te, mândra mè,
 N'așteptă nedejnea mè,
 Mărită-te, mândro, bine,
 Nu-te mai gândi la mine . . .
 Atunci la mine te-i gândi,
 Cand holtei, eu n'oi mai fi . . .
 Mărită-te cu Dumnezeu,

Că mie nu-mi pare rău;
 C'așă trec zilele mele —
 Una bună, două rele,
 Și-așă trece viața mă —
 Azi mai bună, mâni mai rè.
 Foaie verde mărgărint
 Sânt cu puica învrăjbit, —
 Pentr'un ineluș de-argint,
 C'am greșit de i l-am frânt;
 Cine-ar sta să-mi facă pace —
 Mare pomană și-ar face ! .

(Efim Moșanu din Butești județul Bălți)

LXXXVII

La copacu rătezat
 S'o strâns fetele la sfat —
 Cea din deal și cea din vale
 Și cea din coasta casei mele:
 Cea din deal — ca un pahar —
 Cu gurița de zahăr;
 Cea din vale — ca o floare —
 Cu gurița de migdale ;

Cea din coasta casei mele –
 Cu buzele ca de miere . . .
 Zice s'o iau de muere:
 De muere c'ași luă,
 Da i-am prins frica maică-sa,
 Că măsa-i femeile rè
 Si tot are grija mè,
 Si-mi tot poartă vorbele
 Cu toate muerele . . .
 Da s'o bată Dumnezeu,
 Că fiica tot am să-i ieu . . .
 Puiculiță rumioară,
 Hopa – hopa, la camară
 La hârbu cu rumineală:
 Câtă rumineală 'n târg –
 Toată-i la puicuța 'n hârb . . .
 Eu pe tine te-am luat —
 Numai c'un tulpan în cap:
 Când li luă sama bine —
 Si-acela-i făcut de mine . . .

(Efim Moșanu din Butești județul Bârlad)

LXXXVIII

Frunzișoară trii zmicele,
 Asta-i learva de muere:
 S'o iscat pe hăturele,
 Pintre văi, pintre vâlcele —
 Culegè la buruene
 Si le punè 'n trii ulcele,
 Si le ferbè 'nădușit,
 Pentru Olenas, gătit.
 Pe Olean când l-o văzut
 Săpte 'n cale i-o eşit:
 Două poarta-i deschidè,
 Două calu-i priponè,
 Două masa-i prigătè:
 O găină friptă 'n unt
 Si rachiu de piște Prut;
 Friptă, friptă, ruminîtă
 Si la mijloc otrăvită.
 Olenas când o gustat,
 Ochii 'n pod și-o aruncat,
 De la masă s'o sculat,
 Ziua bună și-o luat

Si pe cal s'o aruncat,
 De trei ori o řuerat,
 La măicuț'o alergat:
 Așterne-mi, maică, 'n crivat,
 Că mândrele m'o mâncat...
 — „Las' să-ți aștearnă mândrele,
 Care ți-o supt sângele“...

(Ejim Moșanu din Buteștii jud. Bârlădești).

LXXXIX

Foaie verde păltjinel,
 De ce, Doamne, nu murèm,
 Când am fost mai mititel!
 Dar amu mă duc să mor,
 Când îmi dau fetele flori,
 Si nevestele—ochișori...
 Foaie verde de matasă,
 Cât a fost vara călduroasă,
 Eu n'am pus mâna pe coasă,
 Am cătat umbră umbroasă,
 Si puiculiță frumoasă...

Of, du-mă, Doamne, și mă lasă
 Unde-i puicuța frumoasă,
 Și barbatu nu-i acasă;
 El s'o dus în sus la coasă,
 Noi tăem găina grasă,
 Și stăm cu puica la masă . . .
 Eu pe puica o cinstesc
 Cu rachiu de peste Prut;
 Iară puica-mi mulțămește
 Tot paharul — c'un sărut.

(Efim Moșanu)

XC

Frunzișoară trii alune,
 Cucușor de pe pădure,
 Tu, mie, doar frate-mi ești,
 Frate-mi ești, și nu-mi priești :
 Nu-mi spui iarna undi-ernezi,
 Și vara unde — vărezi ?
 — „Eu ernez pe la girezi, *)
 Și vărez — în codrii verzi :

*) Jirezi — stoguri de fân, etc.

Mănânc putrigai de tei —
 Și beu apă din budăi;*)
 Mănânc putrigai de nuc —
 Și beu apă din uluc
 Și cânt codrului de duc!..
 Mănânc putrigai de fag
 Și beu apă din bulhac —
 Și cânt codrului cu drag . . .

(Avizim Prescureanu din Bocani, județul Bălți.)

XCI

Frunzuliță paie late,
 N'ai avè, puiule, parte
 De mașină și de roate,
 De șuruburile toate
 Și de șina de sub roate,
 Că m'ai dus la loc departe,
 Unde n'am soră, nici frate,
 Nici măicuță cu draptate . . .
 De-aș avè o măiculiță —

*) budăi — bulhac în pădure.

Macar cât o musculită:
 Că nimica cu miluță
 Nu-i pe lume, ca măicuța ! . .

Anton Prescureanu din sat. Bocani jud. Bălțiilor.

XCII

Frunză verde de-avrămască
 Pe uliță armenească
 Este-o curte boerească ;
 Da 'n curte cine sădè ?
 Puiul, murgu potcogè,
 Puica, șuba că-i ținè,
 De suspine-abia grăè :
 — „E-mă bădiță calare,
 Că ți-oi fi trebuitoare :
 Unde-i sta t'ii hodeni —
 Eu calu ți-oi priponi ;
 Unde-i sta t'ii răsuflă —
 Eu calu ți-oi ajapă,
 Băsmăluța ți-oi spălă :
 Nici cu spumă de sopon,

Nici cu apă din isvor,
Numa cu lacrămi de om!..“

— „Eu, puicuță, te-aș luă,
Da mi-i murgul tinerel —
Rău mă tem să nu-l dișăl“...

— „Să dei Dumnezeu, bădiță,
Să te duci la dumbrăviță,
Unde-i dumbrăvița deasă,
Lupu 'nainte să-ți iasă ;
Murgul tău să ți-l zărească, —
Și'n pământ să te trântească :

Mâna stângă —
Să ți-o frângă,
Mâna dreaptă să ți-o rupă,
Și să măi calu, ca muții,
Să ții frâu tu, cu dinții,
Să te vadă și părinții,
Că-i blăstămul puiculiții ;
Să te vadă-o lume toată —
Că-i blăstăm de la o fată . . .
Să dei Dumnezeu, bădiță,
Să te 'nsori
De nouă ori,
Și să iezi nouă frumoasă

Să trăești în nouă-casă,
 Și să faci nouă feciori —
 Toți să fie negustori . . .
 Și la urmă-o copilită —
 Să te poarte pe uliță,
 Să bei apă din cociță,
 Și să vîi la pragul meu —
 Să te măluesc și eu :
 C'o corjiță de malai —
 De la sfântul Necu ai...

(Anisan Prescureanu din Bocani, jud. Bălți).

XCIII

Frunză verde ie-aguriță,
 Cine bate pe uliță ?
 Gheorghieș, Duminica,
 Și n'o bate totdeauna,
 Numa când răsare luna ;
 Când îi luna și-o băcată —
 Gheorghieș bate la poartă,
 Și nu bate pre departe,

La Socia'n ceia parte ...

— „Ești, Socie, la portiță

Și-mi dă apă și guriță“ ...

— „Eu guriță nu ți-oi da,

Că nu sănt de sama ta,

Da-s de sama altuia.

— Poftim bădiță în casă,

Că tătuță nu-i acasă,

Și mămuța-i bucuroasă,

C'o găină friptă 'n masă:

Pe deasupra ruminii,

Și la mijloc — otravita ...

— Gheorghies, — când o gustat

De trii ori o sughită;

De pe scaun o săltătă

La icoane s'o 'nchinat,

Și 'n oglindă s'o uitătă:

Chica neagră-o cheptanat,

Ghiciu din cui o luat,

Pe-un cal alb s'o aruncat —

La maica o alergată:

— „Așterne-mi, măicuță 'n pat,

Ori în pat, ori în crivat

Ori pe-o scândură de brad,

Că Socia m'o mâncat..."

— „Dragul maicii, eu ţi-am spus

La Socia nu te duce,

Că e, capu—ar să-ţi mănânce!“.

(*Grigore Negru din Bocșani, ființă. Bălți*).

XCIIV

Frunză verde trii alune

La fântâna din pădure,

Jură puiul către mine

Pe colanu de fântână :

Că pe mine m'a iubl,

Cât în lume soare-a fi...

Soarele n'o asfințit —

El pe mine m'o urăt...

Puișor nu socotă,

Că eu nu m'oi prăpădi,

Dar nici tu nu-i mai trăi!..

Că eu când te oi blăstămă,
 Ca pământu t-ii fărmă,
 Ca țărna t-ii măcină...

(*Gligori Negru din Bocani, județ. Bălți*)

XCV

Frunză verde măr domnesc,
 De când, puică, te iubesc,
 Noaptea nu mă hodinesc,
 Ard în foc și nu simțesc,
 Tot cu tine mă visez...
 Frunzișoară poamă neagră,
 Cine trece tot mă 'ntreabă,
 Ce-ai slăbit aşa degrabă ?
 Eu le spun de ce-am slăbit,
 C' am fost Tânăr și-am iubit:
 Si-am iubit o dulce floare —
 Cu păr-galbăń pe spinare,
 Cu brâu lat lăsat pe spate,
 De m'o scos din sănătate...

(*Anisdam Prescureanu din Bocani, Județ. Bălți*)

XCVI

Frunză verde nucă sacă
 Pe ceal deal, pe cei toloacă,
 Mărg flăcăi cu cai la apă,
 Mergi, puicuță, de-i adapă...
 Ii mă 'ntreabă de ce-s slabă ?...
 Eu, bădiță, drept ți-oi spune:
 Me-o venit unu din lume
 Ni văzut, ni cunoscut —
 Părinților le-o piăcăt;
 Me-o venit unu din sat,
 Si părinții nu m'o dat...
 Dă mă, mamă, după drag —
 Si pământu ți-a fi larg,
 Nu mă dă după urit —
 Că pământu ți-a fi strâmt!..

(Gligori Negru din Bocani județ. Bălți).

XCVII

Mândra care joacă bine —
 Mă învață și pe mine;
 Mândra care joacă rău —
 Îmi strâcă și jocul meu...
 De nu știi, dragă,-a jucă —
 Lumea nu mai încurcă...
 Asta fată știe—a jucă —
 C'o 'nvățat-o maică-sa :
 Tână-o, Doamne, lângă mine —
 Să mă 'nvețe jocul bine ;
 Ian te uită cum se'ntoarce —
 Parcă-i legată 'ntre doage ;
 Ian te uită cum s'aruncă —
 Parcă sare de pe-o luncă...
 Omu'n lume multe vede —
 La o casă săpte fete
 Si fântâna sub părete,
 Si cânele mort de săte.
 Fost-am, fost la șezătoare,
 Unde-s fete lucrătoare :
 Toate fetele torcă,

Numai proasta mè plângè...
 Nu mai plângè, toanto fa,
 Că nime nu te-a luà...
 De-ai fi toantă, toantă fa,
 Mândra, mândrulița mea...
 De frumoasa ești frumoasă.
 Si-ai fi bună de mireasă,
 Dar te strică gurița,
 Că-ți îmblă ca melița...
 Fata crescută'n matasă
 N'ai la ce-o aducz'n casă :
 Tie-ți trebui țăsătoare —
 Da e se culcă cu soare
 Si se scoală ziua mare...
 Când se scoală —
 Cată 'n oală —
 N'o ramas ceva — de-asară ?

* * *

De-ai trăi ca frunza'n vie
 Să nu-ei fată cu moșie:
 Mai bine ie-o săracă —
 Si cu mâna ei să'mbracă,

Ce ii spune — tot să facă,
 Când îi zice, dar să tacă —
 Să-ți fie la toate dragă...
 Oh, mândruță, albă ești,
 Albă ești, frumoasă ești: —
 Dar ești albă de albele,
 Roșie de ruminele...
 Hopa — hopa la camară —
 La hârbu cu rumineală:
 Câtă rumineală 'n targ —
 Toată-i la drăguța'n hârb...
 Mândrulița mè mândruță,
 Drăgulița mè, drăguță,
 Toată ziua cați 'n oglindă —
 Da gunoiul — pănă 'n grindă:
 Hai să prinDEM șase boi —
 Să mai scoatem din gunoi...
 Mândrulița mè, mândruță,
 Drăgulița niè, drăguță,
 Toată vara me-ai vărat
 Cu vaca pe lângă sat,
 Când colo, iaca toamna,
 Vaca fată, fata ba...

Harnică-i nevasta mea,
 Harnică-i naiba s'o iâ:
 Că 'ntro lună —
 Toarce-o lână,
 Si 'ntr'un an —
 Tăsă-un suman...
 La crâșmuța cei din deal —
 Vinu-i bun și oca mare —
 Beu voinicii de călare:
 Beu și beu de se omoară...
 La crâșmuța din vălcică —
 Vinu-i rău și oca-i mică,
 Crâșmărița-i frumușică,
 Beu voinicii de se strică...

(Efim Moșanu din Buteștii Bălăilor)..

XCVIII

Frunză verde trii gârnate,
 Sorioară și măi frate,
 Rămâneți cu sănătate,

Că 'Mpatru ne desparte
 Și ne duce 'n loc departe,
 Unde nu-i soră, nici frate,
 Da-i neagra streinătate...
 Mă silesc cu zi cu noapte
 Să-mi fac streinelul frate:
 Când a da din piatră lapte —
 Atunci ea-i streinul frate,
 Că strein și cum-ii spinul,
 Și-i amar cum-ii e pelinul,
 Și-ți varsă 'n suflet venitul...

(Ion Codreanu din Ștefănești — Soroca,

XCIX

Frunză verde și-un chirău,
 Nu-ți pară, puicuță, rău,
 Că te-am iubit și nu te ieu,
 Că rămâi în satul tău:
 Satul tău îi ca un rai —
 Te iubești cu cine vraj,
 În satul tău îi tare bine —
 Te iubești cu cine-ți vine,

Da-i mai rău, puică, de mine,
 Că mă duc în țări streine,
 Unde nu cunosc pe nime,
 Numai cucu din pădure –
 Si-acela-i strein ca mine –
 Cântă 'n codru și suspină...
 Cucusor de pe pădure,
 Mergi la puica me de-i spune:
 Să m'aștepte – o primăvară
 Să mă 'ntorc la noi, în țară,
 Să-mi ieu puica-soțioară.
 Cucusor cu pana proastă,
 Să-i cântă dragii la fereastă,
 Că vin primavara asta –
 Să-mi eu puica-de nevastă ;
 De nu'n primavara'n toamnă
 Voi veni de bună samă,
 Să-mi eu puica-de cucoană ;
 Iar de n'oi veni la toamnă,
 Spune-i, cucu'e, pribegie,
 Altă dragoste să lege :
 Las' să-și lese grijile –

Să-și schimbe verigile,*)
 Și să pui la icoane —
 Un colac și-o lumânare :
 Pentru suflețelul meu,
 Osândit de dumnezeu ;
 Pentru un suflet de voinic,
 Care i-a fost ibovnic...

(Ion Codreanu din Ștefănești Județ. Soaroc)

XCV

Cucușor cu pana sură,
 Cântă'n codru de răsună,
 Cucușor din țara me
 Ian zboară la maica me
 Și-i vede ce face è...
 — „Maică-ta aşă făcă :
 Cocă pâne și plângă
 Și la tine să gătă...
 Spune-i maicei să opreasă
 Pânea să i-se răcească,
La mine nu să pornească :

*) verigile — încilele.

Lasă pânea s'o mânânce,
 Că la mine n'a ajunge,
 Că la mine-i loc departe,
 Nici mașina nu răzbate.;.

(Ion Codreanu din Stefanești Jud. Soroca)

Cl

Frunzișoara mă domnesc,
 De când, puică, te iubesc,
 Noaptea nu mă hodinesc —
 Ard în foc și nu sâmtesc...
 Frunzișoara mararaș,
 Cât mânânc și nu mă'ngraș,
 Și la față-s papanaș:
 Papanaș bătut de brumă,
 Zice lumea că nu-s bună,
 Că cântam sara pe lună...
 Macar să cânt și pe stele —
 Că mi-i plin trupu de jele...
 Cine jelea me-a luă —

Eu cămeşa lui i-aş dà:
 Că, cămeşă me-aş ma-i face,
 Scârba*) 'n lume n'aş mai trage...

(*Vasile Drelea din Bocani – Bălți*)

CII

Răsai lună mai degrabă,
 Să ne ducem la livadă,
 Să cosim un braţ de iarbă --
 Să-i dăm murgului să roadă...
 Murgu roade şi nechează,
 Puica plânge şi oftează...

— „Auzi, puică, ce-aud eu,
 Că te ţin părintii rău,
 Pentru că te iubesc eu ?..
 Te-am iubit şi te-oi lăsă“ ...

— „Lasă-mă dar, că nu-mi pasă,
 Că-s Tânără şi frumoasă —
 Sânt vrednică-a ţine casă...“

(*Gligori Negru din Bocani – Bălți*)

*) Scârba – jale.

XCVIII

Frunzișoara trii masline,
 Când îmblam, puică, la tine —
 Imi părè curtea *) — mănăstire,
 Și ograda — zugrăvită,
 Cărărușa — flori și nintă,
 Și portița — înflorită...
 Dac' am prins a mai rări,
 Me-o prins a să-năzări :
 Curtea-mi pare — grajdi de cai,
 Și ograda — mucigai,
 Și portița — putrigai,
 Cărărușa — schini și scai...

(Toader Pâslariu din Burghela-Soci-județ. Bălți)

CIII

Frunzișoara și-o săcară
 Poftim, puică, păn' afară,
 Păn' afară, la portiță —
 Să-mi dai apă și guriță.,

Curtea — castelul, casa,

Eu gurița nu ți-oi dă,
 Că nu sunt de sama tà,
 Da sănt Tânără fetiță,
 Ca o fragedă mlădiță ; *)
 Da tu ești mai mult bătrân —
 Și-ți bate barba la săn...
 Tacî, puicuță, fii cuminte,
 Nu mă bate cu cuvinte,
 Că-i îmbătrâni, ca mine, —
 Și nu te-a 'ntreba-te nîme !..

(Toader Pâslariu din Burghlea-Bălți).

CIV

Frunzișoară de-arzonie,
 Merg flecăii la chirie :
 Pe dealu Bugeagului,
 Pe valea Ciocracului,
 La iazul saracului :
 Tăți flecăi-o dijugat —
 Și boii la apă -- o dat ;
 Tăți flecăii s'o scaldat,

*) Mlădiță — rămurea.

Numai Ghiorghi s'o 'necat,
 Din guriță-o cuvântat:
 — „Sculați, flecăi, la 'njugat,
 Si 'njugați și vă porniți —
 Si puicuța să-mi iubiți,
 Si-a neu car să ni-l mânați —
 Si puicuța — să-mi jucați,
 Băsmăluța să i-o dați —
 Băsmăluța cei cu floare,
 Să steargă de lăcrămioare...

(Toader Păslariu din Burhelea-Soci Tin Bălților)

CV

Frunzișoara și-on chirău,
 Copilă din Kișinău,
 Drag ne-o fost numele tău!..
 De-i trăi—să te ieu eu,
 De-i muri—să te 'ngrop eu:
 Să te 'ngrop la mănăstire —
 Subt o floare de solciină,
 Că-acolo-i umbră și bine,

Să prinzi loc și pentru mine:
 Ori la cap, ori la chicioare,
 Ori la piept, drept țâțâșoare...
 Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,
 Fa-mă hulubaș de argint,
 Ca să sbor pe sub pământ,
 Pân' la puica pe mormânt...

* * *

Frunzulița trii arginți,
 Am fost una la părinți,
 Și cu zestre m'o nzestrat,
 Și n'o știut cui m'o dat...
 Frunzulița de pasat,
 M'o cerut unu din sat—
 Și părinții nu m'o dat,
 Că i-o zis, că-i blastamat...
 Frunzuliță trei alune,
 O venit unu din lume—
 Cu v'o douăsprece nume,
 S'o răspuns din neamuri bune:
 Părinții mult n'o gândit—
 Cu dânsu m'o logodit...

De cât m'a mai logodè —
 Mai bine m'a prohodè;
 De cât mă mai cunună —
 Mai bine mă îngropă...
 Eu îi pun masă să mănânce —
 El e cușma și să duce;
 Și să duce dar ca vântu —
 De cutremură pământu,
 Și să duce epurește,
 Ca să nu-i mai tragi nedejde...
 Amin boeri să vă fie
 La mulți ani cu bucurie...

(Anisân Prescureanu din Bocani, județul Bălțiilor)

CVI

Frunzuliță și-on chirău,
 Prutule, din malu tău,
 O dat larbă și dudău,
 Pentru murguleanu neu...
 Murgu roade și nechiază
 Puica doarme și visează:

Piste Prut, în trii hotără,
 Zac trii voinicei de-o boală,
 Sub trii fagi cu frunza rară ;
 Da la fagu din carare
 Zace puiul cel mai mare
 Cu mandrușa la chicioare...

— „Zaci, voinice, ori te scoală,
 Ori mai dă-mi și mie-o boală !“
 — „Eu o boală nu ţi-oi dă,
 Ca mă doare inimă...
 Adă-mi cireșe hultane *)
 Si ghiața de la trii mări,
 Ca să-mi treacă din dureri...“

„Puiule, iubitul meu,
 Mă pornesc pin alte țări,
 Să-ți aduc de ce pofteaști —
 Înima să-ți rocorești :
 Poame — cireșe hultane —
 Pentru dragostea matale ;
 Si ghiață de la trii mări —
 Ca să-ți treacă din dureri“...

*) Hultane — altoite.

— „Tu, puicuță, mititică,
 Copilă nesocotită :
 Ghiața cei de la trii mări —
 Tânările de subsuori,
 Da ciresile hultane —
 Ochisorii dumitale!..

(Toader Păslariu din Burghela, jud. Buzău)

CVII

Frunză verde pui de nuc,
 Valea vin, dealu mă duc,
 Bătrânețele m'ajung...
 Nu mă plâng că sănt bătrân,
 Da mă plâng că sănt strein :
 De strein ce am rămas —
 Nună-s negru pe obraz,
 Negru-negru și patat —
 Că de țară-s depărtat ..
 Frunzișoara strug de poamă —
 Bună-i cuvântu de mamă —
 Cine vrea să-l bagă'n samă.

Bună-i bun și de părinte,
 Cine vrea să-l ție minte,
 Când îi strein ca și mine:
 Streinel și făr' de țară —
 Nu văd lumea de sub soare...

(Gligori Negru din Bocani – Bălți)

C

Frunză verde-a nucului,
 Om strein ca mine nu-i:
 Numa-i puiul cucului,
 Când îl lasă maica lui...
 Jălui-m'as și n'am cui —
 Jălui-m'as codrului :
 Codrul are frunza lui —
 Si de mine nu î-i lui...
 Jălui-m'as și n'am cui —
 Jălui-m'as câmpului :
 Câmpu are peliniță —
 Eu la dânsu n'am credință...
 Jălui-m'as și n'am cui —

Jălui-m'aş Nistrului:
 Nistru are apă lină —
 Şi de mine nu i-i milă...
 Jălui-m'aş şi n'am cui —
 Jălui-m'aş Prutului:
 Prutu are chetricele —
 Me-o 'mplut sufletul de jele,
 Şi inima — de durere,
 Şi ochii — de lacrămele,
 Of, amar şi gre durere!..

(Anisân Prescureanu din Bocani — Bălți)

CIX

Foaie verde peliniţă,
 Lasă-mi-te, neguriţă,
 Peste deal, peste culmiţă,
 Peste poala codrului,
 Peste vadul Prutului,
 Peste coama murgului:
 Să nu vadă cel moscal,
 Cum trec Prutu'n cela mal,

Când revarsă zorile,
 Ca să-mi văd surorile...
 Toată ziua să petrec —
 Puiculița să-mi dezmerd.
 Iar luna când a sfîntă —
 Dor cu dor să despărți,
 Și-'oi da pinteni murgului —
 Să trec vadul Prutului...
 Și iar foaie peliniță,
 Lasă-mi-te neguriță —
 Peste deal, peste culmiță,
 Peste alba poenită :
 Să prind straja la hraniță,
 Să-i aprind o luminiță :
 Luminița Domnului —
 Din țăgea pistolului,
 Luminița gălbioară —
 Să-adorm straja de cu sară,
 Să-adorm straja la hraniță —
 Să mă duc la puiculiță;
 La puica din cela mal,
 La curtea din cela deal...

CVIII

Frunzulița și-on chirău,
 Rusule păgân și rău,
 Osândi-te-ar Dumnezeu,
 Cum te-oi blăstăma-te eu —
 Să pei cu tot neamul tău:
 Să nu-mi ții calea la Prut —
 La drăguța de demult...
 Dare-ar bunul Dumnezeu —
 Un blăstăm pe capul tău:
 Să se dărme hranița —
 Să-mi pot vedeă puicuța,
 Sara și dimineața...
 Dimineața dar și sara —
 Să ne știe toata țara:
 C'am iubit o moldovancă —
 Eu — codrean și ea — pruteancă!..
 Puicuță din cela mal,
 Nu-mi zice, că sănt moscal,
 Că eu sănt un moldovan —
 Neam di, neam de-a lui Ștefan,
 Si nu pot să fiu moscal...

Eu moscal voi fi atunci —
 Când a crește poama'n nuci,
 Când a crește măru'n prun —
 Si prăsada — pe alun,
 Si'ncă-atunci și nici atunci!..
 Când a crește grâu 'n casă
 Si-a bate cu spicu'n masă,
 Când a crește grâu 'n tindă —
 Si a bate cu spicu'n grindă
 Si'ncă-atunci și nici atunci!

(Zaharia Bejenaru din Brânzeni—jud. Bălți)

CIX

Frunză verde păducel,
 Lângă drum sub stejărel —
 Stă la umbră — un vo niceł,
 Cu meşini, cu cojocel,
 Cu cuşmă creaţă de miel,
 Dă-ma, maică, după el!..
 — Dragul maicii nu te-i da,
 Că el nu-i de sama ta:
 Căci el nu-i plugar de țară,

Să muncească pe ogoară :
 Și din zori cu zorile —
 Să-și verse sudorile,
 Iernile și verele —
 Sârguind averele...
 Da-i haiduc de codrul des —
 Altă parte și-o ales ..
 — De cât maica m'a făcè,
 Mai bine-un pom răsădè
 Și-o fântână că-și făcè :
 Cine trecè — se umbrè,
 Din fântână apă bě —
 Și maica pomană - avè...

(Ion Codreanu din Ștefănești j. Soroca),

CX

Bate vântu de pe vale,
 Bate și-mi aduce jale :
 De la pui, de la 'nchisoare —
 Ceră'n mâna și 'n chicioare...
 Vântul de pi văi băteă
 Da maicuța blăstămă :

— „Vezi hoția și beția —
Te-o adus la mișelie...

„Taci, maică, nu blăstămă,
Că sănt vrednic a scăpă,
N'ați cheia de la lădiță
Și scoate bani cu cușmuță
Și te du spre răsărit de soare
Te-a întrebă o vrăjitoare:

— „Unde duci tu gălbană; ii?“

— „La Nicuța, la 'nchisoare,
La Sibir — cetatea mare...

— Imparate dumneată,

Ce mă rog la mila ta :

Dă-ni drumă ficioarului —
Să se 'ntoarcă 'n țara lui :
Că ficioru-i de 'nsurat,
Și fiica-i de măritat“...

— „Taci, maica, nu-l mai rugă,

Eu sănt vrednic a scăpă :

N'ați cheia de la lacată,

De la grajdul cel de chiatră :

Să discui lăcățile,

Și deschide porțile :

C-am trii cai —
 De la trii crai :
 Unu-i alb — ca omătu,
 Unu-i negru — ca și corbu,
 Unu-i roșu — ca și focu...
 Pune-mi șaua pe ceal roșu,
 Pune-mi șaua femeește,
 Și-l închingă voinicește,
 Și mi-l primblă tăărăște :
 La poarta 'nchisorilor ,
 În mijirea zorilor...
 Roșu când a strănută —
 Ostrovu*) c'a daramă,
 Eu de-aicea 'oi scăpă,
 La puica 'oi alergă
 'Si mâna cu e oi dă,
 Și'n gura ne-om sărută,
 În codru ne-om depară,
 Si noaptea ne a cunună...

(Toader Cojocaru din Barghelea, în Bălților)

---

*) Ostrov — inchisoare

CXI

Frunză verde de susai,
 M'am pornit drumul la Rai:
 Eu la rai când am ajuns,
 Sfântu înger m'o 'ntrebat —
 Eu la Rai că ce-am cătat ?
 Am venit că am pacate
 V'o trii cară jumatate...
 Sfântu înger m'o 'ndreptat —
 Cărăruşa drept la iad...
 Eu la iad când am ajuns —
 Porțile mi s'o dischis,
 Făcile s'o aprins
 Si mesele s'o întins...
 Iar lâng'o rotată masă
 Cu trei ocă pline-rasă —
 Șăd breslaș de viață-aleasă,
 Cu boerii stau la masă :
 Numai boeri și cucoane,
 Si preoți și preotesă,
 Si dascali și dăscăliță.
 Si pisări*) și pisăriță,

Si starosti **) și stărostiță ;
 Da sub talpa iadului
 Șăd breslașii satului :
 Si-i blănesc pe spate draci,
 C'o băut dela saraci —
 Tot cu litra și cu oca —
 Spirt adus de la Soroca,
 Si-o băut rachiu și vin —
 Si s'o făcut tăt - venin...

(Anisân Prescureanu din Bocani-Bălți)

CXII

Hop ! hop ! hop ! puica la nuntă,
 Nici-o ploscă nu-i băută ;
 Nici băută, nici mâncată
 Si lelea nisărutată.
 Haide-așa, că merge bine —
 Nu-i nici sare nici făină :
 Hop și hop cu lelea 'n joc,
 Da nici lemne nu-s de foc...

**) Pisari — notar

**) Starosti — primar

Hai, bade, să ne-avem dragi—
 C'amândoi săntem saraci:
 Și-om trăi cu buze moi—
 Cași-acii cu patru boi,
 Și-om trăi cu buze dulci—
 Ca și-acii cu patru junci...

(Ion Codreanu din Ștefăneștii Sorocei).

CXIII

Stricățico de varsat,
 Tu, mai rar cu furca 'n sat,
 C'a veni barbatul bat—
 Și ți-a da furca de cap...
 Eu am tors o săptămână,
 Și me-am tors un fus de lână
 Și l-am pus în policioară,
 Și-o căzut în donicioară,
 Și l-am dat cu zoi afară...

* * *

Bărbațele, fiii cuminte,
 Ie cânipa și me-o vinde,

Că eu lunea nu lucrez,
 Si marța - că nu să 'ncepe,
 Si miercurea nu să toarce,
 Si joia-i de iarmaroace,
 Vinerea-i - de dobitoace,
 Si sâmbăta-i - de lăut,
 Duminica-i - de băut -
 Săptămâna - o trecut...

(Ion Codreanu)

CXIV

Frunză verde peliniță,
 Me-am pus în furculiță
 Si m'am dus la crâșmuliță,
 Si am găsit oamenii bând
 Si m'am pus și eu de rând...
 Dar un farmazon de fus -
 S'o dus la barbat și-o spus :
 - „Omule, femeia ta,
 Bea rachiu cu vaderca“...
 - „Las' să beie, sarmana,
 Că și-o cules cânipa :

Cânipioara cei de vară —
 O torc mâțele pe-afară;
 Cânipioara cei de toamnă —
 Săde'n pod ca o cucoană;
 Și mai are-o leacă cu sămânță —
 Și-o grăit cu alte mâță —
 Să i-o bată de sămânță;
 Și are-o leacă de haldani —
 Și-o grăit cu doi motani —
 Să i-o toarcă'n nouă ani!“..

(Ion Codreanu din Ștefănești)

CXV

Ici îi vale, ici îi pod,
 Icea mi-i **barbatu** mort,
 Ce-aș face ca să-l dezgrop?
 Să-l dezgrop păń' la picioare --
 Eu mă tem să nu să scoale;
 Să-i dezgrop mânușile
 Și me-a rupe gâtile,
 Me-a zmulge coștele,
 Me-a frângе costiștele...

* * *

Mă pornem la Răciula,
 Să-mi prăvesc ibovnica,
 Cum să plimbă cu drojca —
 Cu drojca — cu trăsura...

Mă pornem la moară'n jos,
 Când am dat să torn în cos,
 Murărița m'o dat jos:
 — „Stăi, voinice, nu turnă,
 Păn' ce nu te-oi sărută,
 Să-ți fie făina dulce —
 Lasă puica să te culce;
 Te sărut a doilea oară
 Pânea să nu-ți fie amară;
 Te sărut și a triilea ori —
 De-i trăi să nu te 'nsori,
 Să mai vii, să vii la moară,
 Când ți-a fi pânea amară...

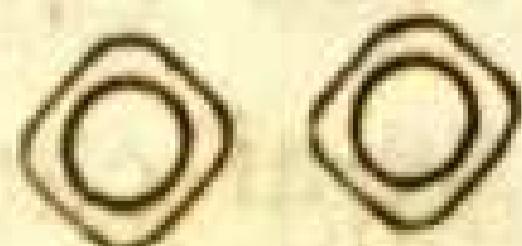
(Toader Păslariu din Burghela — din jn. Bălților)

CXVI

Frunzuliță în dughit,
 Mânțămăsc lui Domnu sfânt,
 C'am trăit pe-aist pământ,
 C-am trăit și n'am murit...
 Da amu la ce să mor,
 Când îmi dau fetele flori,
 Si mândrele — ochișori
 Albaștri și negrișori...
 Ce mi-i drag pe lumea asta?..
 Numai calu și neavasta...
 Calu negru și fugari,
 Neavasta cu ochii mari...
 Calu iute ca o criță,
 Si neavasta — scripculiță *)
 Calu trupu-mi hodinește,
 Da nevasta — mă iubește.

(Toader Păstariu din Burghlea — fin. Bălți)

*) Scrip. uiliță — vioară.

CXVII

Frunzișoară de-arnăut
 Astă vară ce-o trecut
 Trei ibovnice-am avut:
 Una'n deal și una'n vale,
 Da una piști pârău —
 Zice lumea s'o ieu eu:
 Nu-i pacat de Dumnezeu —
 E — vadă, eu — flecău...
 E — cu trii copii în brață,
 Da eu — tinerel făr'de musteață...
 De-oi ști m'oi duce la sud *),
 Da lumea nu mai ascult:
 De-a da suju s'o ieu eu, —
 Vai de suflețelu neu!..
 De-a da sudu să rămâie —
 Vai de suflețelu ia!..
 — Judecata ta-i făcută:
 'le vadă — și fă nuntă;
 Dac'ai fost flecău curat —
 La vadă — ce-ai cătat?..

(Toader Păstariu din Burgheloa — Bălți)

*) Sud — judecată.

CXVIII

Frunzișoară verde pom,
 Te-am iubit și n'ai fost om:
 Da ai fost gură cascătă —
 Ne-o știut o lume toată...
 Hai, puicuță, ne-om lasă,
 Doar lumea ne-ar mai uită...
 Frunză verde corji de ceapă,
 S'o pornit puiu la apă;
 S'o întâlnit cu puica'n poartă —
 L'o luat puica la ceartă,
 L'o luat la cercetare:
 De altă puicuță n'are?..
 El jură pe sfântul soare,
 Că altă puicuță n'are...
 — „Taci, puiule, nu te jură,
 Că ochii mi-i față eră,
 Când strângel pe alta'n brăță
 Si me-o sărutai pe față;
 Si-o strângel în brăturele --
 Si-i dai foc inimii mele...
 De n'a fost ceva la mine,

Să dau în tine și'n mine —
 Să ne mantuim de zile...
 Să ne margă vestea 'n lume —
 C'am murit de drag pe lume, —
 Să margă și la oraș —
 Că s'o 'mpușcat doi dragălaș...

(Heana Gălușcă din Burghelu - Bălți)

CXIX

Frunză verde trii alune,
 Cărărușa pin pădure,
 Presurată-i cu alune —
 Cu alune mănușele —
 C'așă-i place puicii mele...
 Frunzuleana trii ciuperce,
 Ardă-le-ar un foc codrence,
 Cum să poartă cu pastelce *)
 Cu pastelce gălbioare,
 Când le vede badea moare :
 Le-am văzut și eu odată -
 Si-am murit pe jumătate...

(Anisân Prescureanu din Bocani - Bălți)

*) Pestelcă-șorț

CXX

Frunzișoară și-on chirău
 O', amar sufletul meu,
 Pitrecut cu nacaz greu,
 Că de când maica m'o făcut —
 Zi bună 'n ochi n'am văzut...
 Ca și Adam eu am pățit,
 Când Domnu din Rai l-o lipsit
 Si i-o zis, i-o hotărît:
 — „Mergi, Adame, de la mine,
 Că n'ai ținut porunca bine:
 Mergi, Adame, pe pământ —
 Si-ți fă pîne de hrănit,
 Si-ți fă pâne hrănităre —
 Cu trudă și cu sudoare...
 Da tu, Evo, să naști prunci —
 Cu durere și cu munci.
 Si în loc de mângâele —
 Să ai scârbă, multă jele“...
 Iar Adam să întorce
 C'on glas jalnic și plângè,
 Si din gură aşă zicè:

— „Raiuie, grădină dulce,
 Nu mă 'ndur a mă mai duce:
 De umbrirea pomilor,
 De ghelsugu! poamilor,
 De glasul păsărilor,
 De mirozna florilor..

(Pavel Bârliba din Bocani – jud. Bălți)

CXXI

Frunză verde pădureț,
 Mărițacă de la Bălți,
 Cu rochița din bâcăti,
 Nu da guriță la tăti —
 Numa la care socoți...
 Invalește-o 'ntr'o hârtie
 Si me-o trimete și mie...
 Să vîi bădiță, disară,
 Ne-oi lăsă găștele-afară :
 Eu m'oi face a ni-le 'nchide —
 Tu atuncea m'ii cuprinde,
 Eu m'oi face a le-alungă —
 Tu atunci m'ii sărută...

* * *

Verde, verde pui de nuc,
 Veni-i sara de la plug,
 Nu-știu boii să-i dejug,
 Ori la popa să mă duc?..
 Părinte, sfintia ta,
 Vra să moara cină-ta *)
 Măi cinule, nu cii prost:
 Cină-mea la crâșm'o fost...
 E și te pornește — acasă
 Si cată-o mlădiță groasă —
 Si-i scoate boala din oasă...

* * *

Verde, verde fir de linte,
 Urde m'ai sluj:ști, părinte?
 Ia slujesc la mănăstire
 Cu mâna pe pisaltire
 Si cu ochii la copile..
 Când vedem nevestele —
 Răsucem mustețele;

*) Cină-ta — fină-ta.

Când vedem o fată mare —
 Zvârlèm rasa din schinare,
 Si papucii din chicioare —
 Dupa dânsa 'n fuga mare...

(Ion Rădeanu din Bocani — Bălți)

CXXII

Verde, verde margarint,
 Da-ni-ar Dumnezeu on gând:
 Să pun șaua pe-on cal murg —
 Să trec pârdanicul Prut —
 La puicuța de demult,
 S'o găsesc în așternut,
 S'o dizvălesc s'o sărut.
 Că mult bine ne-o făcut —
 Muliă vreme n'a n s'o uit!..
 Dragele mele puici multe —
 Când' oi muri să-ni mai cânte,
 Că nu le-a fi cu pacat —
 Le-am hrănit, le-am adăpat,
 Să-a 'mbracă — le-am îmbracat

Și ce-am avut — tăt ie-am dat!..

* * *

Hura-dura pin sacară,
Două roate nu-s de-asară;
lapa nu-i, mânza — furată,
Căruța de lupti — mâncată:

Când soarele răsără —
Luptii pe bot să lingă.

Hura-dura pin sacară,
Două roate nu-s de-a sară:

lapa nu-i, mânza — furată,

„Și neavasta ni-i luată...”

Cată bine, măi române,

Că neavastă ta-i la mine,..”

(Ion Rădeanu din Bocani, jud. Bălți)

CXXIII

De-aș ajunge'n luna Mai
Să-mi văd câmpușoru-rai,
și vălcele — plini cu cai —
Să mă ușt din vale 'n zare,
Pe care să-l sui calare :

Să mă sui pe murgul meu —
 Murgul meu îi ca un'zmeu ..
 Murgule, căluțul meu,
 Ce oftezi tu aşă greu,
 Ori ții greu de frupul meu ?
 Nu n-ii greu de trupul tău,
 Da ți-i rău năravul tău :
 Câte mândre sănt în sat,
 Tu la tăti m'a-i purtat...
 Tu bei cu madamele —
 Eu îmi rod zabalele ;
 Tu dormi cu mândruța'n pat —
 Da eu săd la stâlp legai,
 Ne băut și nemâncat,
 Fie-ți milă și pacat...

(Ion Rădeanu din Bozani — j. Bălților).

CXXIV

Verde, verde măr prasad,
 Ficioraș de om bogat,
 Dă tu când te-ai insurat,

La ci te-ai m-ai bucurat?
 La doi boi, la patru oi,
 La o sută de nevoi...
 Și te-ai dus cu multă nuntă,
 Și-ai adus mireasă slută ;
 Și-amu vezi că ții urită,
 Când ții soarta hotărâtă ?...
 — „N'ați, părinte, cei doi boi,
 Discunună-nă 'napoi,
 Și vaca de judecată –
 Nu trăesc c'o blastamată !..
 — „Macar dă-ni avereā tă –
 Nu te pot discunună...
 — „Discunumă-mă, părinte,
 Că m'ai ne'am eșit din minte:
 Că de când m'am cununat
 Și cu sluta m'am legat,
 Nici în casă n'am intrat,
 Nici la masă n'ami luat...

* * *

Si apui dragă, dragă, dragă, –
 Az popa pe noi ne leagă

Si 'ntr'or jug pe doi ne bagă,
 Ca doi junci la plug să tragă...
 Verde, verde fir de linte,
 Bărbătele fii cuminte,
 Lasă boii și nu-i vinde...
 Tata neu-i negustori mare...
 Te-a sătură de parale...
 — Nu-mi trebui avereata
 Stăi, popă, nu cunună,
 Ca nu scrie pravila -
 Să faci săngur cum îi vră...

(Ion Rudeanu din Bocani – Bălți)

CXXV

Verde, verde de matasă,
 Pe cei vale 'ntunecoasă,
 Vine moartea mânioasă -
 Cu cuțite și cu coasă;
 Cum vine cum întră în casă
 Si cere sufletu din oasă...
 Eu mă rog să m-a m'ai lasă

Că-s Tânără și frumoasă,
 Și coptii nu mă lasă...
 „Cu coptii fă ce știi --
 După poroncă să-ni vii!“..

(Ion Radeanu din Bocani Jud. Bălțiilor)

CXXVI

Verde, verde poamă neagră,
 Doi mă țin și trei mă leagă,
 Și mă leagă și mă 'ntreabă,
 Pentru 'on murg cu coama neagră,
 Mă 'ntreabă ce l'am făcut?
 Eu le spun cu jurământ,
 Că pe murgu l'am vândut --
 La târgu de piște Prut...
 Da cu banii ce-ai făcut?
 I-am băut cu mândrele --
 Prin toate orânde...
 Nici o mandră nu-mi zică:
 Strâneți banii, voinice,
 Strâneți banii de pe masă

Și-i du la coptii acasă —
 La coptii și la nevastă...
 Cât ne-o fost pușnica plină —
 Ma țâne mândra pe mâna ;
 Am rămas la jumătate —
 M-o dat mândra m-ai la spate ;
 Am ajuns la o pară —
 Ne-o zis mândrulița mea :
 — „Ești afară, mascara,
 Că nu sănăt de sama ta”...

(Ion Rădeanu die Bozani — Bălți)

CXXVII

Verde, verde și una,
 Ni-i bolnava neavasta,
 Când s-ar găsi cine-va,
 Să ni-o șndrepte sarmana...
 — Poartă-ie, bădiță, bine,
 Că ii leacu de la mine...
 Injugă boii de cu sară
 Și te pornește la moară,
 Și-apoi dă Doamne o ploae —

Grăunțele să se moaie!
 Să te întorci la altele —
 Să privești dragostele,
 Cum le fac bolnavele...

* *

Verde, verde măr rotat,
 E s'ascunde pe sub pat:
 Cu căpușoru legat,
 M-o simțit că întru'n sat...
 — Ești, Arghiră, de sub pat,
 Ca zic zău, că nu te bat...
 — Mă rog, frate și barbate,
 Iartă-mă și nu mă bate,
 C-am ați avut niște păcate —
 Să le trag în iastă noapte...
 — Așa să fsc păcatele —
 Si răspunzi cu spatele...

* *

S'o dus omu la chirie,
 Ducă-să să nu mai vie:

Vie-i boi și proțapu,
 Do barbatu rupă-și capu...
 Numa-i ci-l văd pe la poartă,
 Da și **eu** în tindă-s moartă,
 — Ce femee ai murit?
 — La **ce** naiba tu-ai vinit,
 Să nu te-ai dus învârtind;
 Învârtind ca ciocârlia —
 Să ți rămâe pălăria,
 Să-ți vie cu numele —
 Să ți-l poarte cânele...

(Ion Rădeanu din Bocani-Bălți)

CXXVIII

Frunză verde iarba 'ngustă,
 Ardă-te-ar on foc lăcustă,
 Cum m'ai făcut făr de fustă:
 Făr' de fustă, făr, de coftă *)
 Făr, de popușoi, de poftă. —
 Puțuntelei ce-o mai ramas. —

*) Coftă—bluză, polcuță.

Și-a ceia de soare-o ars...
 Câte flori sănt pe pământ —
 Toate mărg la jurământ :
 Numa schicu grâului
 Și cu lemnul Domnului —
 Stau în poarta raiului
 Și judecă florile,
 Unde li-s miroznile ?..
 Le-o luat madamele,
 Să sfîntească aele —
 Să stropască straiele —
 Să prinjdă dragostele...

(Irina Zaldea din Bacsant, județu Sorocei)

CXXIX

— Cine trece pi la iaz ?
 — Bădița cu calu breaz
 Si-si trimete slugile —
 Să-i trimăt eu buzile...
 Da eu 'ncă n'am nebunit

Să-i trimăt buzile pe vânt...
 Cui i-i dragă să iubească —
 Vie singur să vorbească,
 Nu ţe slugi să-mi poronceașcă...
 Frunză verde grâu sacară,
 M'o părât fratile — asară —
 M'o părît la măicușta,
 Că ni-i dragă de bădița :
 — Prinde-o, maică, și-o mustrează,
 Și'ntreabă sora undi'-nsăreză ?
 Că'nsăreză la fântână,
 La fântână, la grădină,
 Cu ibovnicii de mâna...
 De îne-ar zice frățioru :
 — Lasă maică, dar pe sora —
 Să-și petreacă e viața :
 C'așa-i viața fetelor —
 Tucma-i ca și-a merelor —
 Cât mai șăd pe rămurele; —
 Rumene și frumușele,
 Că dacă îmbătrânesc —
 Nimări nu trebuesc...

(Anisia Ghețiu din Câșla-Chișindu)

CXXX

Ce ești fată, ori nevastă ?
 Nu-s nici fată, nici nevastă,
 Da-s o floare de cicoare —
 Cine mă sărută-moare...
 On băet m'o sărutat,
 Dumnezeu nu l-o iartat,
 De trii zile l-o luat,
 Și de trii luni n'o plouat —
 Floricelile s'o uscat.

(Anisia Ghețiu din Câșla-Chișinău)

CXXXI

Când s'ar face dealu șes,
 Și pădurea drum — de mărs —
 Să-mi cunosc puiu pe mărs :
 Că i-i mărsu legănat,
 Și i-i trupu dizmerdat ;
 Să-l cunosc pe surtucel —

Că ne-o fost ibovnicel,
 Să l cunosc pe băsmăluță —
 Că i-am fost și eu drăguță.

(Antonia Ghețiu din Câșla-Chișinău

GRUIA LUI NOVAC

CXXXII

Răsări-ua sfântul soare,
 Străluce o sărbătoare,
 Da sub umbra unui fag —
 Șădi Gruia cu Novac...

„Gruia, Gruia, fătul meu,
 Să-ți mai lași năravul tău,
 Că de când te-ai rădicat —
 Toată țara ne-ai pradat :
 Sau te-or prinde, te-or leagă,
 Sau capu ți l-or luă...
 Da Gruia s'o suparat
 Si la grajdi o alergat,
 Si căluțu l-o 'nșalat —

Căluț cu coama 'n ozoară —
 De plătè săngur o țară,
 Si merjè el și nu prè —
 Numa pulbere sărè...
 S'o ajuns el la Anița crâșmărița,
 Care vinde vinu cu vedrița:
 Vinu bun și oca mare —
 Beu voinici de se omoară...
 Nicu trii zile n'o 'mplinit —
 Si trii buți de vin o măntuit,
 Si o ialoviță grasa —
 Nicu un ban n'o pus pe masă...
 Da Anița — crâșmărița
 De bani lui i-o pomenit...
 Da el pumnu-o priminit
 Si în buze c'o pălit'o —
 Sânge negru-o 'năbușit-o...
 E strae albe-o leapadat,
 Strae negre-o apucat,
 La Soltan o alergat,
 — „Imparate-luminate,
 Nu mai faci după dreptate:
 Ni-o venit un voinicel istet,

C'un cal armenet,
 Cu coama 'n ozoară —
 De plătě sângur o țară...
 Nici trii zile n'omplininit —
 Și trii buți de vin o măntuit,
 Și o ialoviță grasă —
 Nici un ban n'o pus pe masă...
 Eu de bani i-am pomenit,
 Da el pumnu o priminit,
 Peste gură m'o pălit —
 Sângele m'o înăbușit...
 Eu strae albe am leapadat,
 Strae negre am îmbracat
 Și la tine-am alergat —
 Să m'ajuți și să-mi dai sfat...
 — Du-te, Aniță, crășmăriță,
 Și cerbe vin și chipărat! —
 S'adoarmă Gruia de bat. —
 Și so dus ș'o cert vinu chiparat —
 Ș'o adormit Gruia de bat...
 Și Turcii iată o chicat,
 Și pe Gruia l-o legat,

Si 'n temnic l-o aruncat.—
 Ceră 'n mâna și'n chicioare,
 Ca să nu mai vadă soare...
 I-o venit tătâni-so —
 Dar amar de fii-so
 S'avè el un hultan slugă :
 —U-leo-leo măi baba neagră,
 Tie lumea nu ți-i dragă,
 Să te duci tu, să te duci —
 Răspuns de la ficiar să-mi aduci —
 Că de nu ni-i aduce pe dată—
 Te-oi leaga cu clanțul la spate
 Si te-oi da 'n neagra ceata...
 El s'o dusu ca un vânt,
 Din aripe fălăind
 Si din clanță clănțăind...
 Pe la jumătati de țară —
 Mai iară hultanu să cheară ...
 O văzut lumină la Novac—
 Si hârtiuța-pe masă i-o pus...
 Novac de scârbă și suparat,
 Pe hultan nu l-o 'ntrebat,
 Numa'n hârtie s'o uitat —

Si la grajdi o alergat;
 S'o scos un cal pentru el —
 Si unu pentru ficiorel,
 Si o sabie pentru el,
 Si una — pentru ficiorel:
 O sabie aleasă —
 De-o palmă de groasă,
 Si două de lată,
 Ca focu tăioasă —
 Si s'o dus în țara călugărească.
 Călugării când l-o văzut:
 — „Ce umbli, Novac, l-o 'ntrebat,
 Ce cați mănăstirea să ne sărăcești,
 Ori pe noi să ne prăpădești?
 — „Nici mănăstirea să v'o sărăcesc,
 Nici pe voi să vă prăpădesc,
 Da am venit să-mi dați străe călugărești,
 Să vă dau eu novăcești:
 C'am să mă duc într'o țară proastă —
 Nimeni să nu mă mai cunoască...
 S'o 'mbracat Novac în rasă
 Si s'o pornit la Turceasca:
 „Buna ziua, Turcilor!

„Măntămim, călugărilor!
 Da un turc mai - mai bătrân,
 Cu șalvanii rupți în fund :
 — Ce stați voi, măi Turci nebuni,
 Ce stați voi și cugatați
 Și pe Novac nu-l leagați,
 Că straile-s călugărești,
 Dar vorbele-s Novăcești“.
 El atunci pinteni calului și dă
 Și mâna în buzunar bagă,
 Galbeni înapoi aruncă :
 Turcii sta și culegè,
 Pe Novac nu-l ajungè...
 La temnic, când o ajuns,
 Calu când o stărnutat —
 Temnicu 'n două—o crapat :
 Gruia o eșit gras și frumos,
 Nu ma sună cerăle pe jos...
 Atunci săbioara 'n mâna i-o fost,
 Da tată-so că i-o zis :
 — „Gruia, Gruia, fătul meu,
 Tae bine, ca și mine,
 Nu crucea carnea pe tine !..“

S'o lasat Gruia 'ntre-un picior -
 Tae 'n Turci, ca la bujor;
 S'o lasat între-amândouă —
 O tăiet o mie 'n două...

(Toadri Pâslariu din Burdelea Bâlți)

CÂNTECU LUI VÂLCU.

CXXXIII

Dragu mamei, Vâlcule,
 Lasă-te de-aiastă cale...
 — Ba, maică, nu m'oiu lasă
 Că aiasta ni-e partea, ;
 Că, eu galbini cu scafa *)
 Si carboave—cu șușma...
 Vâlcu la drum s'o pornit,
 Cu Casapu s'o 'ntâlnit,
 Si din gură o cuvântat:
 „Stați voi, cărăuși, pe loc,
 Că eu ard în mare foc”...
 Cărăușii că stătură

*) Scafa—merticu

Si mândru răvaș făcură,
 La măicuța trimăsură...
 Da măicuța ce făcè ?
 Șidè 'n ușă și plângè,
 Si din gură cuvântă :
 — „Ci mi-i bună casa mare
 Si cùele fără arme,
 Si grădina fără murgu,
 Ca și eu fără de Vâlcu ?..
 — „Taci, măicuță, nu mai plângè,
 Eu de-aicea c'oi scăpă...
 Na-ți cheia dela lacată
 Si discue lădița,
 Si e bani cu chivira*)
 Si adă la súdu mare... **)
 — Dați-i drumu lui Vâlcu,
 Că noi vrem să-l însurăm...
 — „Las că noi l-oim însură—
 Cu nănașu -- paloșu,
 Si nănașa -- sabia...
 — „Taci, măicuță, nu mai plângè,
 Na-ți cheia de la lacată

*) Chivira-cască

**) Súdu mare-- judecată înaltă.

Și discue — un grajd de piatră,
 Și sănt trii cai,
 De la trii **crai**:
 Unu-i negru, ca și corbu,
 Unu-i alb, ca și omătu,
 Unu-i roșu, ca și focu,
 Și scoate — pe murgu afară,
 Și pune-i șaua muerește,
 Și 'nchinjește-l voinicește,
 Și adă-l la Sudu mare!
 — Dați-i drumu Iu Vâlcu,
 Că noi vrem să-l însurăm...
 — Dă-ne nouă calu lui,
 Și noi drumu că i-om dă...
 — Eu voi da calu,
 Da dați-i drumu lui Vâlcu —
 Să v'arăti naravu“...
 Sudu drumu că i-o dat,
 — Vâlcu calu-o 'ncălicat
 Și din gură-o cuvântat:
 — „Rămâi, Sudu sănătos,

Ca un câne germănos,
 Că de mine n'ai folos" ...
(Irina Zaldea-Dumînica Bacsani)

CXXXIV

Subt un pom de stejărel,
 Se umbrește un voinicel —
 Cu meșâni, cu cojocel,
 Cu cușma creață de niel,
 Cu cal bun porombăcel,
 Dă-mă, măică, după el...
 — „Ba, măicuța nu te-a dă,
 C' aista-i voinic tirean.
 Poartă ciuda câte-un an,
 Și mânia câte doi” ...
 — „Măcar poarte-o câte trii,
 După dânsu tot m'oi duce...
 — „Dragu, maică, nu te duce,
 Că, ca mâni pomâni îi plângă” ...
 — „Macar cândi mă mânânce,
 După dânsu tot moi duce” ...
 Drept în poarta s'o opri,
 Și din gură i-o vorbit:

* *

Subt poala de codru verde,
 O zare de foc se vede;
 Nu știu-i zare, sau foc mare,
 Că margină nu mai are...
 Pi 'mprejurul focului —
 Șăd voiniciei codrului,
 Nu știu-s zece, ori doi-spre-ce; —
 Peste sută tot mai trece...
 Intru 'n codru, rătăcesc,
 Cu nimeni nu mă 'ntâlnesc,
 Numa sora plângere 'n flori —
 Și plângere de se omorâ —
 De codru sloboade pară...
 — „Taci tu, soro, nu mai plângere,
 Că tu codru nu l-ăi stângere,
 Roagă-te la vânt să stee,
 Că vântu a conteni,
 Și codru s'a potoli...

(Zina Zaldea din Bacău, Soroca)

CXXXV

În oraș când ajungem,
 Glas de român auzăm:
 — Măi, române, vină'n coace,
 Eu te strâg, că-ți sănt Stăpân,
 Tu să-mi răspunzi, că ești român...
 Na-ți moșia 'n răzăsie —
 Si te-așază în vârvu ie:
 Tu tatar, când îi vedè —
 Să răcnești cât îi putè:
 — Eși, Ștefane, la hotară,
 C'am scăpat sabia 'n țară!..
 Eu ca un leu m'oi răpezi —
 Si Țara me-oi slobozi:
 De sub jugul tătăresc,
 De sub focul căzăcesc...
 — Iar am scăpat și-a me mâna
 Subt o sabie păgână,
 Si-am rămas ca on calic:
 N'am nici car eu da nici plug,
 Nici juncani ca să-i înjug.!!

(Pavel Bârliba din Bocani-Bălți)

CXXXVI

Frunză verde leuștean,
 La crâșmuța lui Boghian
 Bè Bargan și cu Joian —
 Și cu două fete de arman...
 — „Bè, Bargane, nu pre bè,
 Că potirea-i pe-acolè...
 — „Las' să fie, că nu-mi pasă,
 Că săd cu puica la masă :
 Mânânc pâne și beu vin —
 Nici i-aud pe cei de vin...
 Și ni-i drumu piște masă,
 Și ni-i ușa — pe fereastă :
 M'oi scapa'n pădurea deasă —
 Și de potiri nu-ni pasă“...

(Irina Zaldea din Bacșani — Soroca)

CXXEVII

Pe pădure — promoroacă,
 Și pe vale — rouă sacă,
 Aman, puică, ne-ai fost dragă!..

Rujă, rujă trii masline,
 Când te văd puică pe tine,
 Arde inimioara 'n mine,
 Ca un foc mare de pâne;
 Și nu-s doftori s'o deschice —
 Să curgă venin și sânge:
 Sânge negru, închegat —
 De la puica câșligat...
 Pi vălcică — chidii groasă,
 Aman, puică, ai fost frumoasă,
 Nu-știi mintea ni-o fost proastă —
 Ori n'o fost să fii a noastră,
 Nu-știi mintea ni-o fost rè —
 Ori n'o fost să fii a mè!..

(Irina Zăldea-Duminica din Bacău — Soroca)

CXXXVIII

Struguraș batut de piatră —
 Rău îi Doamne făr' de tată;
 Struguraș bătut de brumă —
 Rău îi Doamne făr' de mamă;
 Struguraș bătut de ceață —

Rău și Doamne făr' de frați;
 Strugurel bătut de zori—
 Rău și Doame făr' surori;
 Strugurel bătut de ramuri—
 Rău și Doamne făr' de neamuri...
 Am auzit din bătrâni,
Că-i ră pâna pin streini;
 Am auzit și n'am crezut,
 Dar amu singur am văzut:
 Bună-i pânea și nezoasă,
 Da-i la mijloc veninoasă,
 Bună-i pânea, ruminită —
 Da-i la mijloc otiăvită...

(Jacob Sârbu din Bacsani, Județ. Sorocei)

CXXXIX

Frunzișoară vișinele,
 Armanas cu trii dughene,
 Vin' la maica de mă cere:
 De m'a dà, de nu m'a dà —
 Scrie 'n carte că-s a ta:
 Pi fereastă m ii fură,
 La Ades ne-om cunună...

Da la luna, la doi sfinți,
 Ne-om întoarce la părinți :
 Înapoi ne-om înturnă —
 Cu măicuța ne-om ieră,
 Ziva bună ne-om luă ---
 Ce-a fi-a nostru-tăt ne-a dă!..

(*Maria Cojocariu din Bacău înainte Soroca*)

CXL

Roinâncuță de la Prut,
 Dă-mi guriță să-ți s'rut...
 — Eu, bădiță, nu ți-oî dă,
 Că nu știi a dizmeardă :
 Eu sunt fată de boeri,
 Mată nu ești cavaleri“...
 — „Nu cata că-s slut și nant,
 Multe fete-am sărutat :
 Si le-am sărutat pe ochi —
 Să le treacă de diochi,
 Si le am sărutat pe gură —
 Ca să nu-mi mai poarte ură...
 Cate fete-am sărutat —

Toate-au plâns și-au suspinat ;
 Și pe tine de te-oi sarută —
 Și tu-i plânge și-i oftă...
 — „Taci, bădiță, nu mai spune —
 Ca să nu ne-audă lumea :
 Eu ți-aș da gura odată —
 Să nu vadă lumea toată“...
 — Garofă din grădină,
 Ești disară la fântână —
 Să-mi dai apă neîncepută,
 Și gurița ta plăcută“
 — Pân' ce nu răsari luna —
 Ii să dezmeardă 'mpreună,
 Dar din nouți, dintr'odată,
 S'o ivit o stè şireată —
 Și-o vorbit-o stelelor,
 Stelele — muerilor :
 Pân' de zi s'o luminat —
 O știut și cânii 'n sat,
 Cât de scumpă-i la sărut —
 Mândrulița de la Prut.

(Jacob Sărbu din Bacsani—Soroca)

CXLI

Frunză verde trii castane,
Mă usuc de pe chicioare,
Ca un trandafir la soare...
Piște Prut la lunca mare,
S'o făcut o adunare –
De boeri și de cucoane:
De cucoane tinerele,
Cu țâțâle—bourele,
Cu păru lasat pe spate –
De m'o scos din sănătate...
— „Copilă de pește Prut,
Eu ma nier cum ai trecut?
— „Am trecut cu meșteșug:
Am călcat din salce 'n salce –
Și-am trecut Prutu dincoace,
Am călcat din val în val –
Și-am trecut în ista mal“...

* * *

Murgule cu păru creț,
Unde ești de nu te vezi?
Rădică-te, neguriță,
De pe deal, de pe coștișă;
Să-ni văd coama murgului

Și **chica** voinicu'ui —

Fața ibovnicului...

— „Hai murgu'e, 'n pas, mai tare,

S'a jungem la sat cu soare,

Să te leg la chiotoare:

Să-ți dau fân cu floricele —

Din stogul puicuții mele!

(*Irina Zaldea din Bacsani f. Sorocei*)

CHIRĂ

Chira joi o logodit

Și vineri s-o 'mbolnăvit,

Și sămbătă — o murit...

Maica'n ușă o eşit —

Cu păr galbănu displetit,

Cu lacrimi pân la pământ...

Conocarii o sosit,

Pe fugari cu coama 'n vînt —

Când mergè — mânca pământ.

— „Soacra, bine te-am găsit !

Maica'n prag i-o întâlnit

Și din gură le o vorbit :

— „Dragii mamii, conoçari,

Mergeți voi la socrii mari
 Si le spuneți la nuntași,
 Că Chira s'o măritat —
 C'on ficiar de Imperat :
 Cu fecioru Craiului —
 Din grădina Raiului...
 Lua-ți calul lui Andrii —
 Si-l primblați pîn florării,
 Si-l purtați pîn busuioc,
 Că n-o avut Chira noroc...

(Irina Zaldea — Duminica din S. Bacsani—Soroca)

DOINA CIOBĂNEASCĂ

Bâr, oiță 'n poenită,
 Bâr, oiță, bâr,
 Cu flori roșii la guriță,
 Bâr, oiță, bâr,
 Doina știu și doina zic,
 Bâr, oiță, bâr...
 Făr' de doină m'ă usuc,
 Bâr, oiță, bâr...

Dimineața când m'a scol,

Bâr, oiță, bâr,

Tot cu doina mă îutorn,

Bâr, oiță, bâr...

Iară sara, când mă culc,

Bâr, oiță, bâr,

Tot de doina mă apuc,

Bâr, oiță, bâr...

— Ciobanaș cu oile,

Măi, ciobane, măi,

Bată-mi-te-ar ploile,

Măi, ciobane, măi,

Ca să afli nevoile,

Măi, ciobane, măi :

Că tu dormii pe pat de flori,

Măi, ciobane, măi —

Să trăești, să nu mai mori,

Măi, ciobane, măi...

Turma ta cei românească,

Măi, ciobane, măi,

Dumnezeu să ţi-o păzască,

Măi, ciobane, măi !

(Anton Fală din Molești jud. Bălți)

